

Glasovi s Mure

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE PODTUREN
GODINA 2022. CIJENA 15 KN

Iz sadržaja:

Godina čitanja

INTERVJU:
Ksenija Zadravec
Slavko vidović

200 godina školstva
u Podturnu

Tema broja:
Čitaj da bi više znao

LOVAČKE PRIČE
Oči u oči s veprom

Riječ uredništva

Dragi naši čitatelji! Djeco, roditelji, učitelji!

Na kraju izuzetno uspješne školske godine evo novog broja školskog lista! Obiluje različitim temama koje će vas zanimati, nasmijati, razgaliti srce. Godina 2021. proglašena je Godinom čitanja u Hrvatskoj i mi smo se uključili jer je čitanje jako važno.

Čitajući dijete uči biti tolerantno, darežljivo, druželjivo, uči kontrolirati svoje emocije... Zahvaljujući čitanju saznaju kako nastaju prijateljstva, upoznaju nove riječi, uče pravopis i gramatiku, upoznaju prirodna i kulturna bogatstva svoje domovine i drugih zemalja, uče o važnim znanstvenim spoznajama.

Nažalost, među djecom i mladima opada zanimanje za knjigu i oni danas čitaju sve manje, samo kad moraju i kako bi pronašli potrebne informacije. Ako premalo čitaju, ne mogu razviti kvalitetnu tehniku čitanja i to uzrokuje loše savladavanje nastavnih sadržaja u svim predmetima i loše ocjene. Iznimno je važno poticati djecu i mlade da čitaju što više jer te navike su dugotrajan zadatak za svakog odraslog čovjeka.

Želimo svima da od korica do korica listaju naš školski časopis „Glasovi s Mure“!

Uvijek me zanimalo što piše u tim slikovnicama prepunih lijepih slika. Gledala bih u slike i u glavi stvarala priču, ali to nije bilo to! Ponekad bih zamolila mamu ili sestru da mi čitaju. Kada sam naučila čitati, otvorio mi se svijet, razbuktala mi se mašta, zamišljala sam likove o kojima sam čitala. Čitanje mi je postala svakodnevica i ne mogu više zamisliti da ne znam čitati, bila bih gluha i slijepa kod zdravih očiju i ušiju.

Maja Ovčar, 8.b

UREDNIŠTVO

Glasovi s Mure, školski list

učenika Osnovne škole Podturen

NAKLADNIK: Osnovna škola Podturen

Čakovečka 5

40317 Podturen

UREDNIŠTVO:

Klara Mikulčić 8.a

Larisa Varga 8.a

Vera Pongrac, učiteljica HJ

Tajana Gašparić, učiteljica HJ

Marijana Cerovec, ravnateljica Škole

Josipa Horvat, pedagoginja

GLAVNA UREDNICA:

Tajana Gašparić, učiteljica HJ

LEKTOR: Marta Trstenjak, knjižničarka

IZ SADRŽAJA OVOG BROJA:

UVODNIK	3
GODINA ČITANJA	4
VOLIM SVOJ KRAJ	10
PROJEKTI I NATJEČAJI	16
ČAROLIJA STVARANJA	20
LOVAČKE PRIČE	28
ERASMUS+ PROJEKT	30
BITI SRETAN, BITI ZDRAV	32
OBITELJSKE VEZE	36
ANKETA	38
NAŠI USPJESI	42
STRIP	44

Riječ ravnateljice

O čemu će govoriti ovogodišnji Glasovi s Mure, kakvim će slikama napuniti naše oči, kakvim će melodijama ispuniti naše uši?

Sam naziv školskog časopisa asocira nas na pitomu zelenu prirodu i kлокotavom vodom ispunjeno široko korito rijeke Mure, na beskrajne cvrkutave livade i šumarke, na vijugave puteljke u visokoj travi. Kakvih bi onda glasova s Mure moglo biti?

Bit će veselih, glasnih u dovikivanju, dječjih, vrištavih, smirenih, pjevnih, prigušenih... Ne čudi živost najavljenih glasova zbog toga što je školska godina 2021./2022. koju privodimo kraju puna raznovrsnih školskih aktivnosti uživo u učionicama nakon dugog perioda pandemije covid-19.

U uvodnom dijelu osvrnula sam se na zanimljivo ime našeg školskog časopisa pitajući se tko ga je izmislio. Prije tri godine tu činjenicu kod tiskanja Monografije nismo napisali. Možda nismo saznali, možda se nitko nije sjetio pitati. Bilo je tako mnogo neotkrivenih činjenica o školi u prošlim vremenima i tako mnogo pitanja da nije ni neobično što smo nešto propustili. Po prvi puta je netko proučavao našu lokalnu prošlost, po prvi puta je tiskana knjiga o životu naših najbližih predaka na području općine Podturen. Saznali smo mnoštvo drugih činjenica o životu ljudi i o organiziranom radu s djecom na području općine Podturen.

Izvukli smo iz zaborava jedno ime izuzetno zaslužnog stanovnika Podturna koji je, upravo on, svojim djelovanjem započeo, provodio, inicirao poduku i nastavu za učenike u Podturnu i okolnim selima. Ime koje nikako više ne smijemo zapostaviti jer je obrazovani i ambiciozni župnik Stjepan Galović od formalne prisege u svojim mladenačkim danima pokretao odn. osnovao školu u punom smislu te riječi. Tako da godinu 1822. smatramo godinom početka neprekinutog organiziranog rada sa djecom u općini Podturen, a aktualne 2022. godine svečano obilježavamo veliku obljetnicu - 200 godina od tog događaja. Župnik Stjepan Galović nailazio je u svom nastojanju na mnoge prepreke. Mnogi u potpunosti nisu shvaćali potrebu pučkog školstva, ali ipak nastava se odvijala u privatnoj kući u više smjena i s djecom je radio učitelj koji je često bio i pomagač župniku, zvonar i orguljaš u crkvi. Podučavao je čitanje, pisanje, osnove računanja i vjeronauk. Koristila se slovarica na mađarskom i njemačkom jeziku, a također je nabavljen rijetki primjerak slovarice na hrvatskom jeziku u sva tri tadašnja razreda. Učitelji nerijetko nisu za rad s djecom ni dobivali plaću. Nastava je s vremenom podignuta na višu razinu. Župnik Stjepan Galović opominjao je župljane da pošalju djecu u školu, te doveo učitelje pa su tako 1839. postajali i područni odjeli u Sivici (20 učenika), Miklavcu (24 učenika), a u matici u Podturnu 60 učenika. Naravno, nisu bila obuhvaćena sva djeca, ali uspoređujući sa stanjem u Selnici, Murskom

Središću, Vratišincu, Svetom Jurju na Bregu ili Macincu gdje nastave uopće niti nema, ili sa stanjem u Čakovcu, Štrigovi, Goričanu, Kotoribi i Prelogu gdje postoje državne škole sa plaćenim učiteljima gdje broj učenika nikada nije prelazio stotinu, onda bismo mogli zaključiti da je Podturen (104 učenika) sa slabijim mogućnostima imao iznadprosječni broj učenika. Župnik Galović je ujedno bio ravnatelj i vršio je provjeru stečenog znanja. Inicijator gradnje prve školske zgrade u Podturnu zasigurno je bio opet župnik jer je osnovao zakladu za skupljanje sredstava od mještana i sam dao izdašne priloge. Radio je i djelovao u svojoj župi gotovo 40 godina i bio poznat kao "visokoučeni" župnik koji je poticao školstvo, kulturu, a sam je skupio ogromnu zbirku starina i osobnu biblioteku koju je ostavio župnom dvoru. Školska zgrada izgrađena je 1860. te se u njoj održavala nastava više od jednog stoljeća. Nažalost, zgradu su srušili mještani 1995. godine nakon duljeg vremena zapuštenosti nesvjesni kakvu je vrijednost za kulturu i prosvjetu ovog kraja ona imala.

Priča o školstvu nije se nastavila razvijati pravocrtno jer u nekim razdobljima zbog društvenih prilika i pomanjkanja entuzijazma nije se pridavala dovoljna pozornost odgoju i obrazovanju. Tim značajnija je uloga inicijatora, pokretača, dugotrajnog i upornog djelovanja Stjepana Galovića kojeg sa zahvalnošću danas spominjemo. Njegovim tragom kroz dva stoljeća prolazila je vojska podučavatelja i učitelja u školama u Podturnu, Miklavcu, Sivici i Novakovcu.

Svima nama želim uspješan završetak nastave u ovoj školskoj godini te vas pozivam da probudite znatiželju i entuzijazam u sebi za buduće obrazovne poduhvate.

Ravnateljica škole
Marijana Cerovec

TEMA BROJA: ČITAJ

PROJEKT „NAŠA MALA KNJIŽNICA“

U ovoj školskoj godini učenici 4. razreda s učiteljicom Vlatkom Žganec s knjižničarkom Martom Trstenjak uključili su se međunarodni čitalački projekt „Naša mala knjižnica“. Projekt je usmjeren na popularizaciju čitanja među djecom i stalno povećanje i razvoj dječje publike i to zanimljivim i poticajnim aktivnostima prilagođenim njihovu uzrastu. Učenici su se upoznali sa šest djela te su se uz svako pročitano djelo uključili u kreativne zadatke. Tako su sudjelovali u razmjeni knjižnog junaka s Osnovnom školom domovinske zahvalnosti iz Knina, izradili čitateljski kutak u razredu, izradili vlastite podmornice, čitateljski vlakcić upotpunili pročitanim knjigama, izradili medvjediće te ih odlučili pokloniti mještanima Podturna.

ČITANJE JE CIJELI MOJ SVIJET

Čitanje je cijeli moj svijet - moje slobodno vrijeme, moje učenje, moje stjecanje znanja. Moja je ljubav prema čitanju započela u djetinjstvu. Odmalena sam učila čitati sa svojom mamom. Čitale smo sve što smo stigle, od knjiga o prirodi do priča za laku noć. Od petoga do osmoga razreda svake sam godine sudjelovala na natjecanju "Čitanjem do zvijezda". Cilj toga natjecanja je promicati čitanje i razvijati kulturu čitanja. Kviz se sastoji od pitanja temeljenih na trima pročitanim knjigama koje su zadane. Ove je godine tema "Knjiga i film". Moja ekipa i ja osvojile smo drugo mjesto na županijskom natjecanju, time smo se plasirale na državno natjecanje. Zahvaljujući čitanju i natjecanju, ne samo da sam još više zavoljela čitanje, nego sam stekla i brojne prijatelje. Knjige često kupujem, ali ih jednako tako posuđujem i u Bibliobusu. Trenutno me zaokupljaju kriminalistički i znanstvenofantastični romani. Ponosna sam i na to što sam uvela u čitanje knjiga i neke svoje prijateljice. Tako sada imam s kime razgovarati i diskutirati o pročitanoj. Poznavajući sebe znam da će mi čitanje biti i hobi, i zadovoljstvo, i užitak cijeli život!

Janja Blažon, 8.b, članica ekipe na državnom natjecanju „Čitanjem do zvijezda“

DA BI VIŠE ZNAO

NE MOGU ZAMISLITI DA NE ZNAM ČITATI

Prvih naučenih slova se ne sjećam, to je došlo spontano.

Od malih nogu traži se od nas da čim prije naučimo čitati. Ako si k tome dijete učiteljice, kao da se moraš naroditi s čitanjem!

Na jednom kraju svijeta djeca razmišljaju hoće li imati što jesti i kako preživjeti. Ta djeca nikada ne nauče čitati, ali žive... zapravo preživljavaju.

Kako bi bilo da ne znam čitati, nisam dosada niti razmišljao. U našem je svijetu znati čitati isto kao i piti vodu kada si žedan.

Kako bez čitanja?! Zamislim li nekoliko dana bez čitanja, sigurno bih bio sretan. Ne bi bilo učenja, pisanja zadaće, niti ovoga sastavka. Ali ne bi bilo

niti slanja poruka, služenja mobitelom, čitanja titlova filmova...

Mene čitanje potiče na razmišljanje. Ne samo što je 'pisac htio reći', nego i što bih JA htio reći! Bez te vještine bio bih hendikepiran. Stalno bih nekoga nešto zapitkivao da mi objasni i pročita. Bio bih ovisnik o drugima. Sporazumijevati bih se mogao jedino govorom što bi mi jako otežalo život. Bez čitanja postaješ siromašan čovjek, ne materijalno, već duhovno!

A ne znati pročitati svoje ime, znači ne znati kome pripadaš, a time i izgubiti sebe.

Domagoj Posavi, 8.b

NA NATJEČAJU "FLORIJAN I JA"

Tena Vugrinec, 4. razred

S ciljem očuvanja nematerijalne baštine međimurskog zavičaja, OŠ Domašinec provodi projekt "Florijan i ja" posvećen pučkom piscu, pjesniku, kiparu te glazbeniku Florijanu Andrašecu. Ove godine proveo se likovni i literarni natječaj zavičajne tematike,

potaknut pejzažnim pjesmama Florijana Andrašeca. Učenici su upoznali kroz satove hrvatskog jezika njegove pejzažne pjesme i njegov doprinos očuvanju međimurske popijevke koja je nedavno uvrštena na UNESCO-u listu nematerijalne baštine.

Učenici 4. razreda OŠ Podturen s učiteljicom Vlatkom Žganec potaknuti integriranom nastavom zavičajne tematike osmislili su i naslikali prirodne posebnosti i ljepote zavičaja.

Posebno pohvaljeni i izloženi na izložbi je rad učenice Tene Vugrinec koja je naslikala vrbe kraj rijeke Mure.

DRŽAVNA NATJECANJA

Osnovna škola Podturen ove se školske godine ponosi izuzetnim postignućima svojih učenika unatoč poteškoćama koje je nastavi zadala pandemija. Učenici iz OŠ Podturen sudjelovali su na državnim natjecanjima u tri različita područja: državna smotra Lidrano, državna razina natjecanja mladih tehničara i državna razina natjecanja Čitanjem do zvijezda. Ti su rezultati tim značajniji što su raznolikija područja, a svakako su pokazali da učitelji mentori uspješno stvaraju poticajno i sigurno okruženje za rad te da pomažu učenicima steći motivaciju i samopoštovanje u radu i učenju.

Sva su natjecanja pokazatelj visoke kvalitete, za učenike i mentore bila su izuzetni doživljaj i neprocjenjivo životno iskustvo. Upućujemo iskrene čestitke svima!

LIDRANO

Najprije je krajem mjeseca travnja učenik Domagoj Posavi sudjelovao na Državnom Lidranu u Vodicama u kategoriji literarnih radova s radom "Srce" na kojem je primio same pohvale za originalnost i kreativnost. Mentor i najveća podrška učeniku je učiteljica Jasna Posavi.

Povjerenstvo koje je literarne i novinarske radove procjenjivalo, sastavljeno od poznatih književnika i stručnjaka, isticalo je vrijednost svih uradaka jer ta razina nije natjecateljskog karaktera. Domagoj je svestran u svom umjetničkom izražavanju i prethodnih je godina dobivao priznanja iz glume, fotografije, video uradaka, literarnih radova i sviranja instrumenta-gitare.

LK Ida Trstenjak "Srce", PŠ Sivica.

Vladao bi košmar kada ne bismo znali čitati. Kako bismo se snalazili u prometu, kako bismo sami putovali svijetom. Putovali bismo, a ne bismo znali u kojoj smo zemlji. To je isto kao da se nisi pomaknuo iz svoga doma. Zamisliti svijet i život bez čitanja, nemoguće!

Nataniel Šimunić, 8.6

Najbolji učenici i mentori

KVIZ ČITANJEM DO ZVIJEZDA

Nacionalna završnica u kvizu znanja Čitanjem do zvijezda održala se putem poveznice, odnosno online. Ove godine tematika je bila čudesna fantastika u dječjim knjigama i filmskim adaptacijama tih knjiga. Radilo se o tri knjige engleskih autora odn. više filova na njihovom predlošku: F.H.Burnett: Tajni vrt, R. Riggs: Dom gospođice Peregrine za čudnovatu djecu i R. Dahl: Vještice. Za ovo natjecanje vrlo široke baze opće kulture i znanja učenice Klaru Mikulčić, Janju Blažon i Emily Božić temeljito je pripremala knjižničarka naše škole, Marta Trstenjak, te su osvojile 11. mjesto. Znanje o pojedinostima fabule i likova u knjiga općenito je u ovoj grupi motiviranih učenica vrlo veliko, a samo natjecanje još više potiče i razvija kulturu čitanja kod djece. Knjižnica OŠ Podturen je omiljeno mjesto susreta svih učenika naše škole.

MLADI TEHNIČARI

Početak mjeseca svibnja održano je u Primoštenu u Hotelu Zora 64. natjecanje mladih tehničara na državnoj razini, a na njemu su sudjelovala 244 učenika u 12 kategorija iz svih krajeva Hrvatske.

Natjecanje se sastojalo od pisanja provjere znanja (2 školska sata), izrade tehničke tvorevine (5 školskih sati) i predstavljanja tehničke tvorevine. Učenik naše škole Gabrijel

Režonja natjecao se u kategoriji obrada materijala te je u jakoj konkurenciji županijskih pobjednika svih županija osvojio izvrsno 4. mjesto. Mentor učeniku je učitelj tehničke kulture i fizike Hrvoje Subotić. Gabrijela Režonju odlikuje visoka motiviranost, usredotočenost i smirenost u stvaranju tehničkih tvorevina, a uspješan je i u drugim područjima.

Ravnateljica
Marijana Cerovec

GLAZBA I KNJIGA - MOJE DVIJE VELIKE LJUBAVI

Intervju sa Ksenijom Zadravec, učiteljicom glazbene kulture

1. Učiteljice, zanima nas Vaš interes za čitanje knjiga. Čuli smo da je zavidan broj naslova koje ste pročitali. Zato baš s Vama (uz 2021. kao Godinu čitanja) želimo razgovarati o tome. Što čitanje Vama znači?

Čitam zbog toga jer jednostavno to jako volim, to me opušta, skrene misli od svakodnevice koja zna biti stresna... Kad pročitam knjigu, osjećam se boljom osobom osobito kad je tematika ona u koju se mogu uživjeti, osjetiti empatiju, poistovjetiti se s nekim likovima, njihovim životnim situacijama, a zapravo je čitanje čista uživancija u kojoj se „odmaram od svijeta“!

2. Kako nabavljate knjige? Posuđujete ili kupujete? **"U čitanju se odmaram od svijeta"**

Godinama sam član čakovečke knjižnice „Nikola Zrinski“ pa najčešće knjige posuđujem. Neke „posebne“ naslove sam i kupila, ali nemam neku svoju bogatu „knjižnicu“ kod kuće jer mi je posuđivanje praktičnije. Moram reći da neke naslove biram prema top listi čitatelja na internetu, neke po

preporuci prijateljica, a neke jednostavno imaju „zvučne“ naslove...

3. Desi li se kad da knjigu vratite nepročitanu? Kada odustanete od nekog djela?

Rijetko se desi da knjigu vratim nepročitanu... ako mi se sadržaj i početak ne sviđa, onda barem pročitam dio sredine i kraj ili recenzije i to je to.

4. Imate li svoje omiljene pisce i žanrove?

Nemam omiljenog pisca, možda mi je malo više „pri srcu“ naša književnica Julijana Matanović. Žanrovi? Volim sve vrste romana, biografije, autobiografiju, memoare, putopise; ponekad čitam knjižnu građu vezanu uz teme samopomoći i inspiracije... Ne volim i ne čitam znanstvenu fantastiku, triler, horor, kriminalistički roman. Kako sam studirala muzikologiju (povijest glazbe) i studij je zahtijevao puno čitanja, sjećam se da sam jedno vrijeme bila opsjednuta čitanjem biografija, prije svega iz svijeta glazbe, a onda i drugih poznatih osoba iz svijeta umjetnosti, znanosti, književnosti... Tih godina kao studentica vodila sam dnevnik čitanja zapisujući datum, godinu, naslov, autora i neke meni „posebne“ rečenice, citate, lijepe misli. Kasnije sam to zapostavila, ali sam se lani sjetila na te lijepe „manire“ pa opet imam dnevnik čitanja. Puno se toga lijepoga i korisnoga pročita, a vrlo brzo zaboravi pa je dnevnik prava stvar za osvježanje misli nakon nekog vremena.

5. Slušate li u isto vrijeme i glazbu? Koje Vam je omiljeno mjesto za čitanje?

Kad čitam, ne slušam glazbu! Mora mi biti potpuna tišina i mir. Osim toga za čitanje je potrebno vrijeme i strpljenje. Zato najčešće čitam prije spavanja i to pogađate... 😊 omiljeno mjesto: krevet, kauč...

Čitaj da bi više znao

6. Sjećate li se i omiljenih lektira u osnovnoj i srednjoj školi?

U osnovnoj školi čitala sam prvenstveno zadanu lektiru, ona koja se morala pročitati. To sam „odradila” kao savjesna učenica, ali ne mogu reći da sam tada zavoljela čitanje... mislim da se to dogodilo u 3. razredu srednje škole. Motivirala me profesorica iz hrvatskoga jezika koja je puno čitala i bila „načitana”. Školski naslovi i žanrovi su u tom razdoblju bili zanimljivi; lijepa književnost 19. i 20. st. (ruska, francuska, hrvatska; romantizam, realizam, naturalizam...) to je tada bio moj svijet. Evo nekih naslova: Ana Karenjina, Zločin i kazna, Rat i mir, Germinal, Patnje mladog Werthera, Grička vještica, Posljednji Stipančići, Preobražaj, Starac i more, Zlatarovo zlato... važni su to naslovi koji su pobudili zanimanje i kasnije ljubav prema čitanju!

7. Sjećate li se neke knjige koja Vas je posebno rastužila, inspirirala...?

Iz osnovne škole se sjećam jedne divne knjige,

prve koja me onako dobro rastužila – razveselila – dirnula... To je Hajdi autorice Johanne Spyri, divna priča i tema koju preporučujem svim „malim i velikim” čitateljima.

Mogu navesti još nekoliko naslova koji su ostavili posebne dojmove – ugodne, inspirativne, trenutke za razmišljanje, empatiju: Posljednja ljubav babe Dunje, Život koji želiš živjeti, Frida ili o boli, Črna mati zemla, Ciganin ali najljepši, Milena Einstein - teorija tuge. To su naslovi kojih se često sjetim i „toplo” preporučujem.

"Vodim dnevnik čitanja pa zapisujem lijepe misli"

8. Upamtite li poneke lijepe rečenice iz knjige?

Trudim se zapamtiti što više toga napamet, ali danas čovjek brzo zaboravlja zbog mnoštva informacija kojima smo „bombardirani”. Zato vodim dnevnik čitanja pa zapisujem lijepe misli. Jedna od zapamćenih je misao njemačkog skladatelja Johanna Sebastiana Bacha „da se prema svakoj knjizi trebamo odnositi s poštovanjem”.

Elena Otorepec, 6.a

Volim svoj kraj - međimurski zavičaj

PROJEKT „VOLIM SVOJ KRAJ- HRVATSKI ZAVIČAJ“

Naš 3. a razred predstavlja Međimursku županiju u projektu „Volim svoj kraj- hrvatski zavičaj“. U sklopu projekta izrađivali smo razglednice i odabrali najljepšu. Nju smo poslali svim svojim prijateljima iz projekta diljem naše domovine. Pritom smo na pošti dobili informacije o putovanju razglednice od poštanskog sandučića do primatelja. Baš smo se zabavili i mnogo naučili!

Učenici 3.a

PROJEKT „KORAK PREMA ODRŽIVOSTI“

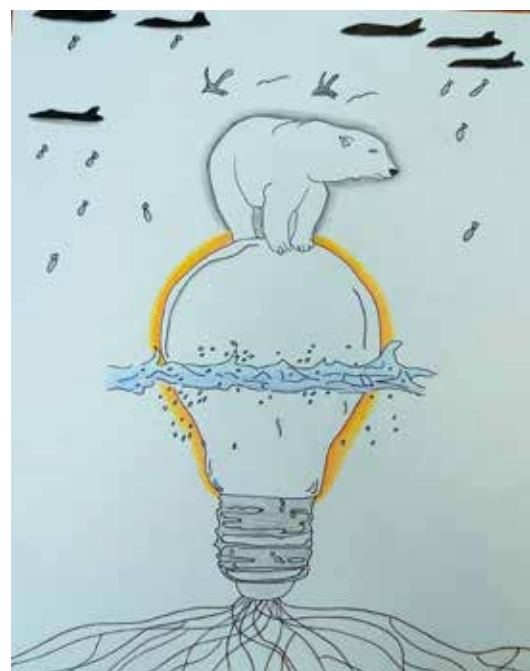
Ove školske godine uključili smo se u provedbu projekta "Korak prema održivosti" kojeg Gradsko društvo Crvenog križa Čakovec provodi u partnerstvu s OŠ Donji Kraljevec i našom školom.

Opći cilj projekta je ojačati kompetencije djece u području održivog razvoja i unaprijediti aktivno sudjelovanje djece i roditelja u održivom razvoju lokalne zajednice. Provedene su interaktivne radionice s učenicima četvrtog razreda koje obuhvaćaju teme poput očuvanja i zaštite zdravlja, okoliša, sigurnosti djece i stjecanja osnovnih humanih vrednota.

Radionice su se osim u dvjema partnerskim školama održavale i u područnim školama u Novakovcu, Sivici i Miklavcu.

Program je obuhvatio i volonterske aktivnosti koje su omogućile učenicima da naučeno znanje iskustveno dožive. Uključivanjem roditelja u aktivnosti volontiranja nastojao se potaknuti razvoj i jačanje sposobnosti obitelji da prosuđuju i biraju u korist održivog razvoja, stvore pozitivno i poticajno okruženje za učenike u kojem mogu učiti, razvijati se i primjenjivati održivo ponašanje u svakodnevnom životu.

Vlatka Žganec, učiteljica RN

LK Ekologija, "Žaruja", Dolores Varga, 8. a.

Volim svoj kraj - međimurski zavičaj

EKO PROJEKT: ZASADI STABLO NE BUDI PANJ!

Područna škola Sivica se ove godine uključila u treću nacionalnu kampanju sadnje stabala u Hrvatskoj koju organizira Udruga za zaštitu prirode i okoliša Zasadi stablo, ne budi panj!. Sama sadnja trajala je od 1. do 30. studenog te se provodila na lokalnoj, regionalnoj i nacionalnoj razini. Kampanju je podržalo Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja koje je jedno od pokrovitelja nacionalne kampanje. Cilj je podizanje ekološke svijesti te društvene i ekološke odgovornosti svakog pojedinca kako bi se pomoglo u realizaciji strategija ublažavanja posljedica klimatskih promjena prema EU standardima. Svako stablo može donijeti hlad, čišći zrak, kvalitetniji i zdraviji život svakom čovjeku. U realizaciji sadnje Područnoj školi Sivica pomogao je Vrtni centar Iva, Štefanec donacijom sadnica stabala. Učenici PŠ Sivica su 29. studenog

posadili u školskom dvorištu 4 sadnice stabala: javor, kišobranastu jelu, srebrnu smreku i Caraganu arborescens pendulu. Nabavu sadnog materijala te plan sadnje vodila je učiteljica Dijana Bedi-Šela, dok je domar Škole sudjelovao u pripremi terena za sadnju. Nakon sadnje slijedi post-kampanjska aktivnost- zalijevanje te briga o mladim sadnicama.

Novinarska grupa PŠ Sivica

ŠKOLA ĐAKA, ZA PRIRODU JUNAKA

PODRUČNA ŠKOLA SIVICA (1. i 2. razred) uključila se u projekt Junaci prirode koji provodi **Dječji kreativni centar DOKKICA** uz podršku Ministarstva znanosti i obrazovanja te Ministarstva kulture i medija. Radi se o projektu podrške u provedbi kurikuluma za međupredmetnu temu Održivi razvoj u osnovnim školama. Sudjelovanjem u ovom projektu naša je škola dobila status Škola đaka, za prirodu

junaka. Ovim je statusom potvrđena naša aktivna uloga u projektu i naš doprinos u obrazovanju naših učenika za održivi razvoj u suradnji s Dječjim kreativnim centrom DOKKICA. Učenici su uz praćenje serijala sudjelovali na brojnim aktivnostima: sadnja cvijeća i začinskog bilja, čišćenje okoliša, dramske igre putem Dramčice, crtanje karte blaga, zmaja te Junaka prirode i dr.

NA NAŠIM GRUNTIMA

Na našim gruntima

Na našim se gruntima, fola Božeku,
još šečeju gizdave pure!

Malih je piceki isto tak. Bežiju za
kvočkom, popikovaju se za njom,
begajo za njom, komaj ju dostignu,
a ona ih vuči - Ovo je glista, nju
fčuknete, kukce isto tak!

Lepo ih je videti, onak male, žute i
okrogle.

I tak se španceraju cele dneve po
gruntu, vrčako, i z dena v den rasto.

Negda je bilo još već živine,
popikavalo se na njih, grunt je bil kaj
pisanica, sake fele kokoši, goski, puri,
mali žibeki...

A najljepše od sega bilo je čuti kravicu
dok je zamukala z štale, a spod nje
ceka mali telček.

Gabriel Režonja, 7.b

ZABORAVLJAMO DA NAM JE ZEMLJA JEDINI DOM

Naš jedini dom, naša Zemlja jedinstvena je i posebna. Ne možemo kupiti njezina blaga i njezinu posebnost, jedino ju trebamo čuvati.

Bez Zemlje ne možemo. Ona je naše utočište i nesebično daje sve što nam je potrebno: zrak koji udišemo, vodu koju pijemo, hranu koju jedemo. Svaki čovjek, životinja i biljka ima svoj značaj na Zemlji, samo i jedino zajedno možemo opstati...a kako to rado zaboravljamo!

Čovjek, kao jedino svijesno biće, dužan je čuvati i štiti ptirodu i sve što na njoj diše. U prirodi je sve međusobno povezano. Svaka katastrofa utječe na sve na kugli zemaljskoj, ne samo na dio Zemlje gdje se dogodila. Moramo učiniti sve, ma baš SVE kako bismo smanjili sve loše što utječe na prirodu, a time i na nas. Moramo brinuti o životinjama koje smo već uvelike ugrozili, koje zbog neše sebičnosti i zloće nestaju s lica Zemlje! Da bismo promijenili svijet, prvo moramo mijenjati sebe, svaki pojedinac se mora promijeniti. U svoje lude i sebične glave moramo utuviti samo jedno - ako čuvamo Zemlju, ona će čuvati i nas!

Emily Božić, 7.b

ZABORAVLJAMO DA NAM JE ZEMLJA JEDINI DOM

Zemlja vapi za našom pomoći! Moramo se uključiti odmah, sada!

Nestaju cijela staništa krčenjem šuma čime se narušavaju cijeli ekosustavi. Svakodnevno izumire 250 vrsta životinja, a jedna trećina životinjskih i biljnih vrsta ugrožena je... strašno!

Tlo se zagađuje umjetnim gnojivima i pesticidima, zadnji pomor pčela u Međimurju strašna je tragedija za sve nas! Svaki čovjek na Zemlji može pridonijeti ozdravljenju prirode, samo treba odmah započeti.

Štedimo pitku vodu, ne kupujemo nepotrebne odjevne predmete jer tekstilna je industrija jedna od najvećih zagađivača vode i okoliša.

Ja sam se pridružio ekološkoj akciji "Sat za planetu Zemlju" i ugasio svjetlo na jedan sat. Mali korak za veliku promjenu! Budi promjena koju želiš vidjeti u svijetu.

Martin Antolović, 7.a

GORICE - VRT ZDRAVIH UŽITAKA

Stari su Rimljanin znali gdje će vino biti najbolje - kod nas, u Međimurju! Zato su i sadili "trseke" na osunčanim, zelenim i pitomim međimurskim brežuljcima.

Naš kolega Ivan Vuk, učitelj povijesti, uskoro doktor povijesnih znanosti, pravi je ljubitelj prirode! Njegov "zeleni raj" nalazi se upravo na jednom od tih brežuljaka. On zna kako živjeti u skladu s prirodom i svijestan je da nam je majčica Zemlja jedini dom. O svojim goricama i radovima u njima često priča s velikim žarom. Premda ima uvijek puno posla, onog pravog, fizičkog (jer gorice trebaju slugu, a ne gospodare) u njegovim se riječima osjeća sreća i zadovoljstvo kada nam priča kako u njima radi, kako ih uređuje, sadi nove biljke, zalijeva, okopava... može se reći da ima "zelene ruke".

Svaki trenutak slobodnoga vremena provodi u njima, povezuje se s prirodom, priča s njom, razumije ju... a ona mu vraća svojom ljepotom, mirom i spokojem.

Evo nekoliko fotografija njegovog "raja na zemlji" kako im često voli tepati.

Vera Pongrac, učiteljica hrvatskoga jezika

UZ PROJEKT "RUŽA MEĐIMURSKA"

„Kakši stroji? Se je to ručno delano!”

Razgovor sa Slavkom Vidovićem, stolarskim majstorom koji je nadaleko poznat po izradi autohtone podturenske fašničke maske

U pripremi novog projekta koji smo u OŠ Podturen u suradnji s III. OŠ Čakovec započeli pripremati još tijekom jeseni, prvi nam je zadatak bio posjetiti najboljeg poznavatelja čaplje, tradicijske fašničke maske. To je gospodin Slavko Vidović iz Podturna. Dočeka nas je u dvorištu svoje kuće, kraj stolarske radionice.

1. Dobar dan! Hvala što ste pristali izaći nam u susret. Za početak nam Vi sami recite nešto o sebi.

Dober den, deca! Neje meni to problem. Ja vam već imam 82 leti. Nešči bi rekel da se moram smiriti i ne hurmok delati. Ali znote kaj? Meni vam to pomože. Kak sam ja već stori, ovo je dobro kaj ne bum zludel. Celi život sam v stolariji, tak da bum ja ovo delal se dok me zdrovje drži. S tem se zanatom bavim 70 let... joj, kak je več to prešlo! Stolariju još i ve poprovljam familiji, prijateljima sam napravil ormore, okvire razne, i regala veličanom tu vu Podturnu.

2. Radite li sve to ručno ili pomoću strojeva? Kakšni stroji! Se to je ručno delano! Tak su negda delali pak je to duže trajalo i bilo kvalitetneše. Meni treba već dni posla, ali je lepše od sega nego na stroju delano.

3. Nas sad najviše zanima tradicijska maska čaplja. Kako ona zapravo izgleda? Kad ste izradili prvi primjerak?

Joj, prije čuda let, sam još bil dečec. Mel sam 15 let. Gornji del maske dela se od kvalitetnešega drva. Znutra je ona šuplja jer se bolje zvuk čuje.

Ja koristim i prirodne boje, one na bazi vode. Štap je isto od dreva, ta bota nema određenu duljinu.

4. Kakva je povijest tih „klepetalica” u Podturnu?

To vam je naše još od Austro – Ugarske. Dva pajdaša su tak zamaškarani šteli prestrašiti svoje verenice. Nekak se to proširilo i drugi su išli vu februaru plašiti svoje prijatelje i rodbino. To je bilo samo za smeha tirati. Te su maske onda malo drugač zgledale. Baš prve čaplje u denešnjem obliku zmisli je Viktor Martinjaš dok ju je svom sinu napravil, s kljunom čapljinim. Kuliko let posle, i još je tu! Do ve su se pojavile i v obliku krave, pajceki, svinje...

5. Je li ikad došlo do kakvih problema? Zabranu?

Ja sam probleme ne imel, ali posle 2. svetskog rata su maškore zabranili... kaj ne bi došlo do ne

Projekti i natječaji

znam čega, vse je vu to vreme bilo opasno. Neje to trajalo dugo, mortik 10 let. I ve bu čaplja zana-vek!

6. Je li maska čaplje najpoznatija tradicijska maska u Međimurju? Je li zaštićena?

Ne, ne, imate i poznate pikače iz Selnice, lofre iz Turčišća... Neje zaštićena baština, a kak bi jo gut štel, nesem se v mogućnosti za to zboriti. Ali došlo bo vreme!

7. Gdje sve čaplje sudjeluju na događanjima vezanima uz fašnik?

Sako leto morete videti čaplje na fašniku tu vu Podturnu, v Čakovcu, na moru (na Viru, v Lovranu, v Minhenu), ali i na raznim priredbama. Čak je 8 komodi dišlo v Zogreb, v Horvatsko narodno kazališče.

8. Što vaša žena kaže za vaš dugogodišnji hobi?

Njoj je drago kaj me se more rešiti na čase. Ha-ha-ha! Inače, i ona ima nekaj s čem se rada bovi. Ona dela ručne rade od papera. Mortik ste njezine buketiče dobili prošlo leto na Lidranu!

9. Jeste li i joj nešto izradili?

Je, pak normalno! Čaplju vekšu od one obične, čak 2 i nekaj metra! Ipak je ona moja žena! Ha-ha!

10. Ima li netko od mlađih tko želi nastaviti ovu tradiciju izrade?

Ima, ima, moj najmlajši vnuk. Ovi ostali se mekuvlejo od toga.

Našem domaćinu, srdačnom gospodinu Slavku poželjeli smo dobro zdravlje i upornosti da prenese svoje vrijedno tradicijsko znanje na mlađe generacije.

Larisa Varga, 8.a

LK "Maska", Izabela Poljaković, 1.razred, PŠ Sivica

LK "Podturenska čaplja", Janja Ovčar, 2.razred
1. mjesto u kategoriji RN, na natječaju "Ruža međimurska",
Mentorica: Marta Trstenjak

Projekti i natječaji

UZ PROJEKT "RUŽA MEĐIMURSKA"

Čaplje zanavek?

Kaj velite? Čaplje zanavek? A kak bi drugač?
Naš mešter Slavko Vidović z Podturna svojih čaplji se ne bu tak lefko odrekell!
Čovek je od već 82 leti, znote, on vam je ve već umirovljenik, ali bormeš dela toga posla kak mladič.
On vam za svoje čaplje veli: "Delal bum te čaplje se dok me zdravlje drži!"

Čaplja vam kak fašnička maska postoji još od Austro-Ugarske.
Što bi rekel da su v trendo ostale, kak bi se reklo, tijam do den denes.
Saki pot dok so maškori prinas, na sakome korako vidiš dečeca ili puckico blečenoga v čapljo!
Na prste jih nebrem nabrojiti! Od najmlajših, pa do dedeki i bakici v penziji si znodo kak čaplja zgledi.
Imate čaplje v raznim oblikima, ma, kakšu zamisliš, takšu imaš!
Z dreva napravljene v obliko kravlje... još bolje pajcekove ili bikove glove, z rogi šteri stršido nad njimi pak te za srce stepe kak so strašne!

Legende veliju da su se z fašničkaj maskaj tirali zločesti duhi i ta grda zima (šteru jo nebrem zmisli). A kaj da vam velim, lepo je videti da denešju decu to zanima... te naše maske... te stori običaji, ovo ono... znote... I tak je praf!
Nek se zna da so čaplje prinas v Podturnu odnavek i zanavek!

*Domenika Crnčec, 8. a
Literarni uradak za natječaj "Ruža međimurska"
Mentor: Tajana Gašparić*

LK "Maska", Nikolina Vugrinec, 3.a

LK "Šuma", Violeta Kovač, 7.b

*Sunce se skrilo,
vjetar svija grane
Kiša već rominja.*

Leon Murković, 5.c

Projekti i natječaji

Podturenska čaplja, odnavek i zanavek

Tam v Podturnu, polek Mure
čudna nekša stvoreja živijo. Neste znali?
Sive ili bele,
prefrigane su vam to živadi, ftice s juga!
Glovo doli držiju, ali se kak lepotice štimajo.
Klep klep z kljunom klepečejo
dok na jedni nogi kukce i debele žabe
kre druma i podturenske grabe
v grmlju i vu vodi čakajo.

Te čaplje, čapljuge...
Odnegda so ljudima tak zanimljive bile
pak su čapljine maske delati počeli!
A što? Mlodi ili stori, dečki ili moži?
Dečki so puce lukat išli, pod ploftom se skrili
vu noči i kmici!

I tak... den denes beli se čaplja na visoki boti,
z kljunom od dreva klep klep klepeče.
Pod belom ploftom, z velikimi rogi
ili z lampom krave, živine, bika,
pomali se za maškori vleče.
Več doga leta je to tak,
tradicija je to naša! Odnavek i zanavek!
Makar sako selo svojo masko ima,
Podturen se naš s čapljo največ od sih
štima.

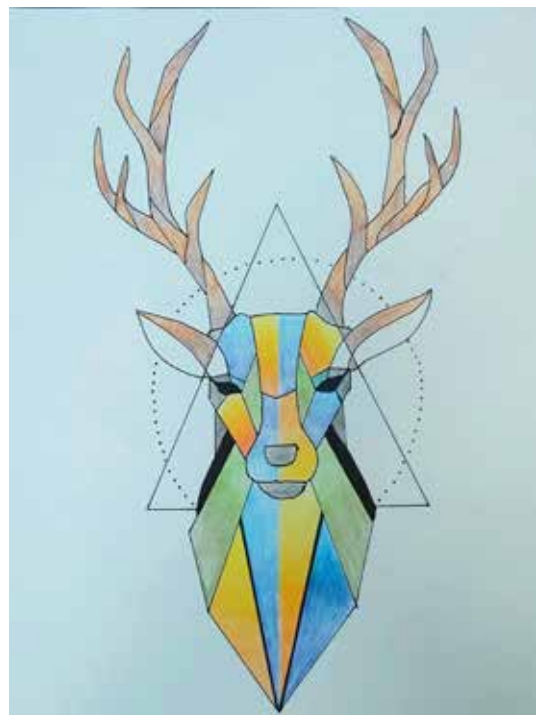
LK "Leptir", Kaja Tkalec, 1.a

Larisa Varga, 8.a

3. mjesto na natječaju "Ruža međimurska"
Mentorica: Tajana Gašparić

LK "Čaplja", Filip Furdi, 5.c

LK "Jelen", Dolores Varga, 8.a

Kreativni natječaji

ZAPAŽENI LIKOVNI RADOVI NA MEĐUNARODNOJ IZLOŽBI

Učenici naše škole Erik Kolar (2. razred) i Tena Vugrinec (4. razred) na poticaj vjeroučiteljice Sanje Seitl poslali su svoje radove na 15. međunarodni likovni natječaj „Bodi umetnik“ na temu „Igraj se z mano“.

Natječaj je organizirao Center Janeza Levca Ljubljana i Društvo za kulturu inkluzije.

Sudjelovalo je 340 škola/vrtića s područja Slovenije, Hrvatske, Italije, Srbije, Hong Konga, Sjeverne Makedonije i Ukrajine. Između 4260 radova, njih

500 od kojih i dva rada naših učenika, odabrano je za međunarodnu izložbu postavljenu u Koroškoj galeriji likovnih umetnosti.

Erik i Tena su zajedno s učiteljicom bili pozvani na otvorenje izložbe 25.3.2022.

LK "Večernje radosti", Tena Vugrinec, 4. razred.

LK "Rad u potoku", Erik Kolar, 2. razred.

KREATIVNI PRVAŠIĆI U PŠ SIVICA

Učenici 1.razreda PŠ Sivica sudjelovali su na likovno-literarnom natječaju „Stvaraonica“ koji organiziraju Međimurske novine. Likovni radovi učenika objavljeni su na web stranici Međimurskih novina.

Učenica Ida Trstenjak se posebno istaknula svojim likovnim radom na temu Sveti Nikola i Božić te osvojila vrijednu nagradu - dvije ulaznice za kino u Centru za kulturu Čakovec. Također je učenica Izabela Poljaković osvojila nagradu – dva sata gratis igre u Twister igraonici na temu Proljeće je i dolazi Uskrs.

Kreativni natječaji

PODIJELIMO DOBROTU - MALI HUMANITARCI

U sklopu božićnog projekta „Podijelimo dobrotu - mali humanitarci“ učenici 1. razreda PŠ Sivica su sa svojom učiteljicom Dijanom Bedi-Šela 15.12. posjetili Dom sv. Ana u Sivici. Zbog epidemiološke situacije nisu mogli osobno upoznati korisnike Doma te ih razveseliti pokojom božićnom pjesmicom. Učenici su s učiteljicom pripremili slatku košaru te je od srca darovali korisnicima kako bi im uljepšali ovo predbožićno vrijeme. Korisnici i djelatnici Doma su zahvalili učenicima te ih počastili slatkim paketićima u znak zahvalnosti.

Novinarska grupa PŠ Sivica

DANI KRUHA I ZAHVALNOSTI ZA PLODOVE ZEMLJE

Učenici 1. razreda PŠ Sivica obilježili su u petak (15. listopada) Dane kruha i zahvalnosti za plodove zemlje.

Kroz razne aktivnosti učenici su se upoznali s nastajanjem kruha (Od zrna do kruha), blagovanjem kruha i narodnim običajima. Time smo ukazali na važnost zdrave prehrane, razvoj spretnosti i kreativnosti te razvoj fine motorike kroz aktivnosti miješenja i oblikovanja tijesta. Za sam kraj učenici su sa svojom učiteljicom ispekli ukusne muffine te se zaslادili.

Djeca u ratu - osvrt na lektiru za 6. r. „Mali ratni dnevnik“

Što napisati u dnevnik čitanja nakon lektire „Mali ratni dnevnik“ Stjepana Tomaša? U ovoj knjizi ima puno tuge i sjete. U ratno vrijeme svi pate, a najviše djeca. Djeca koja dožive i prežive rat izgubila su jako puno od djetinjstva. U ovoj knjizi lijepo su opisana sva događanja u Domovinskom ratu. Vrijeme provedeno u podrumu i po skloništima nenadoknadivo je vrijeme za dječju igru i školu. Neka djeca koja su izgubila svoje domove ili roditelje u ratu, izgubila su oslonac života. Žao mi je što bilo koje dijete to uopće mora proživjeti i u sebi nositi toliko tuge i boli. Djeca u prognanstvu najtužnija su djeca svijeta. Saznao sam da je u vrijeme Domovinskog rata bilo mnogo utočišta za prognanu djecu, mnogi su im htjeli pomoći, primiti ih u svoje domove, ali ništa nije moglo zamijeniti njihove domove, škole, prijatelje ili roditelje.

Sve se to može pročitati u ovoj knjizi, sve to možemo i proživjeti jer je djevojčica Cvijeta iz Osijeka sve opisala i o svemu pričala iz svoje perspektive. Knjiga je tužna i vrte mi se mnoga pitanja u glavi. Vjerujem da su ta djeca odrastala s tugom u očima. Nadam se i da su ta djeca sada već odrasli ljudi i da su našli oslonac u životu, veselje i ljubav. Želio bih da više nikad ne bude rata i da sva djeca žive u miru. Neka mir vlada cijelim svijetom!

Daniel Filipović, 6.a

LK „Vodotoranj“ Tena Vugrinec, 4. r.

Čarolija stvaranja

KOKOT

Sako jutro, dok si još spimo

kokot počne kukurikati.

Vuni je još kmica.

Na vullici nega nikuga.

Kokot još bole kukuriče.

Svetla su se vužgala.

Ljudi se pakuju na posel,

a deca v školu.

Kokot bo i zutra rano

kukurikav. Kukuriku!

Sara Krznar, 2.N

LK "Ptica", Dora Blažon, 4.razred, PŠ Novakovec.

DA SAM PTICA

Kad bih mogao birati, rado bih bio ptica.

Mogao bih letjeti i brzo stići na bilo koje mjesto želim. Ptice dobro vide pa bih tako nadaleko vidio neku opasnost koja mi dolazi. Ptice većinom lete sve zajedno pa imaju puno prijatelja. Raširio bih krila i veselo se borio protiv vjetrova. Često bih odletio u druge zemlje i do mora, svako jutro budio ljude svojim cvrkutom.

Da sam ptica, svoja krila nikad ne bih sklopio dok ne obiđem cijeli svijet.

Ajdin Omerčić, 4.N

ŠTO BIH JA BEZ SVOGA ČITANJA

Još kao dijete voljela sam slikovnice, stripove, enciklopedije i druge knjige sa slikama. Pošto nisam znala čitati, gledala sam slike i zamišljala, maštala...

U prvi sam razred krenula uzbuđena: "Naučit ću čitati!" U prvom sam razredu pročitala sve knjige koje su se našle na policama u mojoj sobi. Bila sam presretna! U petom sam se razredu prijavila na natjecanje "Čitanjem do zvijezda". Da budem iskrena, prijavila sam se zbog svoje prijateljice, ne baš radi čitanja.

U šestom je razredu počela pandemija covida i nismo baš online obrađivali lektire. Pravi izazov za čitanje dobila sam početkom sedmog razreda kada me prijateljica pitala za mišljenje o nekoj knjizi i nas smo dvije satima razgovarale o njoj. Tada je počelo ono pravo, pravo 'gutanje' knjiga! Od tada čitam svaku knjigu koja mi padne u ruku. Svaka mi otkrije nešto novo i odvede me u svoj svijet. Lektire, i sve drugo čitam s užitkom i veseljem. Svoje slobodno vrijeme provodim čitajući.

Smatram da tinejdžeri griješe što ne čitaju, već provode vrijeme s mobitelima u rukama i na društvenim mrežama. Kada bi osjetili vrijednost knjige, život bi im bio ispunjen srećom i zadovoljstvom, kao meni.

Lucija Šalja 8.b

Čarolija stvaranja

PISMO IZ ŠUME

Životinje svoje sklonište traže,
u šumi svaka kućicu slaže.
Drveće im hlad slaže,
a cvijeće veselo laticama maše.

Sunce se kroz granje probija
dok šumski svijet još tiho spava.
Šećem šumom, divim se ljepoti
Dok oko mene plavi potok žubori.

Ajdin Omerčić, 4.N

LK "Leptir", Andrej Drk, 5.a.

KIŠA

Pada,
Vlada,
Pljušti,
Miriši,
Okoliša,
Leti,
Sipi,
Rominja,
Pucketa,
Srče,
Cvokoće,
Tapka,
Blatnjavi,
Kaplje,
Vlaži,
Nestaje

LK "Drvo" Klara Biškup, 3.a.

Dora Blažon, 4.N

KOKOT

Na janom gruntu šetal se kokot.
Tata kokot se je pravil važen i joki.
Bil je važen tak dogo dok je ne
v zdenec opal.

Bila je to prova nesreća!
Smejali su se si piceki.
Kokot se skrill v kučerek.

Fran Novak, 2.N

Kokot i njegova sjena

NOVAKOVEC

Nunala me mater tu, tu sam se narodila.
Ojok pred vihravom Murom, v Međimurju malom.
Vu vulici glavnoj, v Novakovcu preštimonom.
Ai ne i meje vrednom.
Kak i sigdi drugdi, i tu smo si nekši.
Ovakši i onakši, vredni i vredneši.
Verni pak Božeku, verni pak i delu, dobri jani drugima.
Ekster se držimo sam v koroni.
Cielo mesto eto zide v ovo mojo malo pesmo.

Dora Blažon, 4.N

Čarolija stvaranja

SRCE

Sosed dva pot na leto kolije ima
v kesno jesen dok se tre za zimo pripraviti,
i v protuletje dok tre za Vuzem šunkicu sušiti.

Celi Pajcek je preveč
jer deca hodijo po sveto,
a oni so samo dva: sosed i soseda.

Polovico, kupimo mi
mama je vesela,
domače meso ima
ne mora v štacun iti
i uvozno GMO meso kupiti.

Dok dojde kolija vreme
sosed gavke vun škedja nosi.
Krop se kuha na ogju, vuni
jer Pajceka harati treba
ka se koža zeme.

Kože bodo za hladnetinu
želodec za prezvuršt,
špeh za slaninu.
I cvirki bodo se jeli
krv za čurke bodo zeli.

Mesar je došev
z pištoljom kak v igrici,
Pajcek je zacvilil
kak Pajcek!
Čulo se v celoj vulici.
Takšega kriča nega!

LK "Srce" Mia Horvat, 3.a.

S kropom so ga poparili
i v koriti harili.
Na glavo ga obesili
po sredini razrezali.

Zameglilo mi se...
zavrtelo mi se...
za čas sam se...
prehitiv.

I dok so mene mocali
Pajceka su več raščameštrali.

Srce so vum zeli
na stol su ga deli.
K sej sam došel
al sam več blizu ne išev.
Se me bolelo,
al srce največ !

Zmisliv sam se kak su ga čoveko presadili,
i s tem so se po sim vestima falili!
(štev sam za doktora iti, a ve sam jedino siguren
da se z šniclima na tajero morem oprostiti).

Čarolija stvaranja

Rječnik:

sosed-susjed

pot-put

kolije-kolinje

kesno-kasno

protuletje-proljeće

Vuzem-Uskrs

preveč-previše

štacun-trgovina

gavage-željezna postava kao za njihaljku

škedej-štagalj

krop-kipića voda

ogej-vatra

pajcek-svinja

hariti-skidati s kože dlake, depilirati

obesiti-objesiti

zamegliti-zamagliti

zavrteti-zavrtjeti

zeti-uzeti

bodo-budu

prezvršt-tlačnica

cvirki-čvarci

čurke-krvavice

vulici-ulici

krič-vrisak

prehitiv-pao u nesvijest

macati-oživljavati

reščemeštrati-raščetvoriti

vum-van

zeti-uzeti

deti-staviti

zmisliti se-sjetiti

sim-svima

falili-hvalili

štev-htio

iti-ići

ve-sad

siguren-siguran

šnicli-odresci

tajer-tanjur

Domagoj Posavi 8.a
Državna smotra LIDRANO 2022.

Pčele zuje zaigrani.
Cvijete lijepo miriše.
Stiže med!

Pavla Hatleč, 5.c

Pjesma ima smisao,
privlačan tekst.
Mi imamo smisao života.

Dora Bedi, 5.c

Čarolija stvaranja

NE MOGU ZAMISLITI DA NE ZNAM ČITATI

Kako bih mogla otputovati u neku daleku,
egzotičnu zemlju kada ne bih znala čitati?!
Čitajući osjećam miris francuskih kroasana, miris
hot-doga s njujorških avenija, mirise plaža s
Havaja...
Uostalom, ako nekad ne znaš što bi sam sa
sobom, uzmi knjigu i čitaj!

Josipa Međimurec, 8.b

ŠTO JE FČERA BIL VU VRTU?

V jutro sam se zbudila,
z mrzлом vodom fletno hmila.
Baka me na vrt poslala
kaj bi petrožola za juhu nabrala!
A kaj sam tam vidla,
to neje bila šala!

Nešče nam je se zelje pojel,
med gredaj veliko šteto napravil!
Stiha je dišel, neje se pozdravil!

To zajec je divlji sigurno bil,
negdi se je ve v grabi skrill!
Dobro si je brka omastil,
najel se
i z bakinim zeljem počastil!

Marta Tarandek, 5.c

EIN WINTERRONDELL II

Der Winter kommt.
Es schneit.
Die Kinder spielen im Schnee.
Der Winter kommt.
Wir trinken gern Tee und Kakao.
Die Oma backt Kekse.
Der Winter kommt.
Es schneit.

EIN WINTERRONDELL I

Die Natur schläft.
Alles ist grau oder weiß.
Die Kinder machen einen Schneemann.
Die Natur schläft.
Die Eltern fahren Ski.
Die Tiere sind ruhig.
Die Natur schläft.
Alles ist grau und weiß.

LK "Uskrsni zec", Tena Levračić, 4.razred.

Čarolija stvaranja

MEIN WOHNORT

Ich wohne in Podturen,
das ist ein schöner Ort
und viele gehen gern dort.
Wir kennen uns alle hier
und das passt so gut auch mir.
Wir leben bei einem Fluß- die Mur
und haben an der Kirche eine alte Uhr.
In der Mur sind viele Fische,
aber auch haben wir viele Fischer.
Die Jungen spielen gut Fußball
und sind bekannt überall.
Unsere Fachingsmasken „Čaplje“ und „Štrki“ sind fröhlich,
wenn sie durch den Ort tanzen und singen komisch.
In die Schule gehen wir alle lustig,
aber nach Hause gehen viele traurig .
Unsere Schule ist besonders groß,
und dort es immer etwas neues los.

Kameramann: Stop! Die Klapa fiel!
Die Szene ist vorbei!!!
Die Reklame ist fertig!
Alles war super!!!

RADOVI NA NJEMAČKOM
JEZIKU:
Članovi grupe "Gute Kinder"

LK "Kapa i šal" Stela Krhač, 1.a.

MEĐIMURJE LEPO

Lepe vuličice, lepa dreva, lepa sela, lepo se...
V našem Međimurju lepo je i živeti.
Dok se šećem čez šumo, čujem popevaje ftiči!
Ne stanem, nek očem se običi.
Se tak lepo po senu deši!

Na polju se navek najdejo zajčeki,
srne, lisice i divlji golobi.
Dok padne noč, travica pod grmom blešči.
Mi tu i lepo reko Muro imamo,
mi se Podturenčani
z njo odnavek jako štimamo.

Jona Levačić, 5. C

SUNCOKRET

Šećući s mamom, ugledao sam na polju velike žute cvjetove. Nikada nešto slično nisam vidio pa sam mamu upitao kakav je to čudesan cvijet. Mama je rekla da je to jedna divna priča i da će mi je rado ispričati.

Sjeli smo na travu kraj tih divnih cvjetova i mama je krenula s pričom. Jednom davno na livadi punoj prekrasnog cvijeća i malih životinja bio jedan cvijet koji se razlikovao od drugih. Nije imao prijatelja jer su ga svi ismijavali i smatrali ga ružnim. Tužan i sam jedino što ga je veselilo tijekom dana je gledanje u veliko žuto sunce koje ga je grijalo. Svaki dan okretao bi se prema suncu i uživao u tim trenutcima jer čim bi pao mrak i sunce bi se skrilo, na njegovom licu više ne bi bilo osmijeha jer je bio sam. Sunce je primijetilo što se dešava i sljedeće jutro odlučilo je sijati samo za taj cvijet. Okružilo ga je i sve svoje zrake uprlo u njega. Cvijet je zablistao i dobio prekrasnu zlatnu krunu.

Svi su ga odmah primijetili i više ga nikad nisu ismijavali. Svi su htjeli biti prijatelji s njim. Od toga dana cvijet je samo gledao u sunce i divio se njegovoj moći, a sunce mu je za to vječno prijateljstvo i dalje obasjavalo lice i dalo posebno ime po kojemu ga i danas svi znamo – suncokret.

Ajdin Omerčić, 4.N

LK "Jabuka", Žan Bedi, 1.r. PŠ Sivica.

KAKO JE LIJEPA JESEN U MOJOJ ULICI

Već sam tjedan dana u kućnom pritvoru! No, šalim se, to je izolacija od ukućana koji su pokupili nesretni virus pa sad svi moramo biti doma. Užas, stalno moram pratiti kad će mi koja učiteljica poslati domaću zadaću. Propustila sam puno ispita, kad se vratim u školu bit ću jako zauzeta učenjem.

Svaki dan zamišljeno gledam kroz prozor. Na drvetu u mojem dvorištu desile su se velike promjene. Promijenilo je boju i počelo venuti. Svakim danom s tog drveta lišće je sve više i više otpadalo i mijenjalo boju u smeđu. Nastala je velika hrpa. Moj tata i ja otišli smo pokupiti lišće. Pospremili smo ga u smeđu kantu i ostavili je ispred ograde da to kamion odveze. Poslije par dana drvo je izgledalo otužno, nije bilo ni jednog lista. Da je ljeto, ono bi bilo zeleno s ljubičastim cvjetovima. No sada je jesen pa je potpuno golo.

Sretna sam što svako vrijeme ima svoju priču, ovo je priča o mojem okolišu u jesenskim danima. Jedva čekam ovo preko Teamsa poslati mojoj učiteljici Tajani. Nadam se da će joj se moj online sastavak svidjeti.

Klara Vrančić, 5.c

LK "Livada u cvijeću", Bella Jambrošić, 1.a.

UZ SVJETSKI DAN ROMA

OBILJEŽAVANJE SVJETSKOG DANA ROMA U PREDŠKOLSKOJ SKUPINI "JEŽIĆI"

Predškolsku skupinu "Ježići" pohađa 14-ero djece, 8 djevojčica i 6 dječaka. Ove su školske godine djeca na zanimljiv način 8. travnja obilježila Dan Roma u našoj školi.

Kod djece je uočen veliki interes za knjige, slikovnice i priče, stoga je odlučeno da osmislimo slikovnicu naše skupine pod nazivom Mi smo "Ježići" ili na bajaškom Noj eščenj "Hariš".

Slikovnica je napisana na hrvatskom i bajaškom jeziku, a u njoj su glavni likovi djeca koja pohađaju predškolsku skupinu. Djeca su se ukratko predstavila i crtala u slikovnici; navela svoje ime i prezime, dob, mjesto stanovanja i nacrtala što vole raditi te što ih veseli. Slikovnicu su nosili kućama na tjedan dana kako bi s roditeljima podijelili vesele trenutke čitanja i listanja vlastite slikovnice i razvijali ljubav prema knjigama i kulturi čitanja.

Povodom Svjetskog dana Roma naša je skupina ujedno sudjelovala na priredbi koja se održala u maloj dvorani. Djeca su se predstavila recitacijom na hrvatskom i bajaškom jeziku Dolazi Uskrs / Vinji mar Paščilje.

Odgovornica Tanja Polanec

TOČKASTI POZDRAVI

Od prošle jeseni naša škola bogatija je za jednu malu, ali glasnu veselu družinu, Točkice. Mi smo srednja odgojna romska skupina, a dijelimo prostor sa starijim prijateljima Ježićima. Ove školske godine bili smo aktivni pa smo poslali, zajedno s našim starijim prijateljima Ježićima, božićne ukrase malim prijateljima u Tursku. Sudjelovali smo na božićnoj priredbi i u fašničkoj povorci u kojoj smo se sjajno proveli. Prigodno smo obilježili Dan Roma s našom učiteljicom. Jako smo razigrani, a najviše se veselimo učenju novih pjesama i plesova. Svaki dan nas zanima što je za nas pripremila kuharica teta Sara.

Točkice i teta Tamara

OČI U OČI S VEPROM

Ne biste vjerovali što se jedne subote desilo Valentinu i meni! Bili smo oči u oči s pravim, ljutim i ratobornim veprom!

Bila je subota. Nas smo dvojica odlučili poći u šetnju šumom iza Novakovca do Mure. Baš nam je bilo lijepo. Putem smo razgovarali i neprimjetno otišli dublje u šumu...

Valentino me pitao čujem li možda neke korake blizu nas. Rekao sam, umirujući sebe i njega, da je to možda plašljiva srna. Došli smo do presušenoga dijela Mure. Bili smo žedni, odlučili sjesti i popiti vode. Nakon nekoliko minuta nešto u grmlju jako zašušti. Pogledali smo se, ali opet naivno zaključili da je iz grmlja sigurno poletjela ptica i mašući krilima uzbunila grmlje koje je glasno zašumjelo. Nastavili smo razgovor o autima i motorima.

Odjednom počne nešto roktati! Ne znam kako, ali brzinom munje ustali smo, pokupili stvari i potrčali koliko nas noge nose. Valentino trčeći zaviče: "Vepar!" I bio je! Pravi, veliki ljut i agresivan.

Ne znam jesmo li u životu brže trčali i hoćemo li ikad više trčati tom brzinom. Ispred nas se odjednom pojavio spas - lovačka čeka! Ja sam se popeo na čeku, a Valentino nije stigao. S visine sam u strahu pogledom tražio Valentina. Ugledao sam ga na starom hrastu, on nije stigao dotrčati do čeke. Hvala Bogu što se snašao! On i inače voli penjanje po stablima!

Vepar je još malo njuškao okolo čeke i udaljio se. Ne znam koliko je vremena prošlo otkad smo nazvali

tatu. Činilo nam se da smo tamo cijeli dan. Tata je nazvao lovca koji je došao s njim. Lovac je neko vrijeme hodao okolo i tražio vepra.

Odjednom smo začuli pucanj, lovac ga je sredio. Tada smo tek mogli sići.

Vjerujte, kada sam silazio s čeke, mislim da su se i ljestve tresle od mojih drhtavih nogu.

Valentino i ja pamtit ćemo taj susret s veprom dok god smo živi i onaj strah koji smo proživjeli!

Filip Malović i Valentino Vinković, 7. a

Isječci iz stripa, Elena Otorepec, 6. a.

LK "Leptir", Dora Dolenc, 5.a

FEŠTA ZA ROĐENDAN

Bil sam na sestričinom rođendanu na lepomu ranču.

Tam su bili koji, goske, race, krave i močki. Lepo smo se igrali. Jahal sam i koja. Se je bilo vredno tak dugo dok me koj ne vgrizel za pleča. Tak sam se splašil kak nigda. Ftičeke sam videl od moke. Na plečima su mi se vidli konjski zobi. Mel sam blečenu zelenu majcu i koj je mislio da sam trova.

Od onda već ne nosim zelene stvori med živod.

LK "Zaljubljena mačka, Fran Novak, 2.razred, PŠ Novakovec.

Luka Živko, 3.a

ŽIVOTINJE U CIRKUSU, DA ILI NE

Sjećam se kad su me roditelji kao malog povelili u cirkus vidjeti razne točke sa životinjama. Bilo je tu slonova, konja, deva, magaraca, čak i majmuna. Svi su redom dresirani da zabavljaju ljude za nekih sto kuna.

Uvijek sam pokušavao zamisliti koliko truda i rada je potrebno da se te životinje nauče ponašati kako to dreseri žele, ali nisam razmišljao što te životinje trebaju sve proći da to nauče. Do nedavno, kad sam i sam dobio dugo željenog psa border collija ili graničarskog ovčara. Tek sam tada počeo shvaćati da je životinja živo biće, da diše, raste, hrani se i razmnožava, ali ima osjećaje kao i ljudi. To sam najviše naučio sa svojim Ringom. Ljutim se na njega jer je odvuкао tenisicu pa podigne glavu i sakrije se u kut kao da zna da je kriv! No kad ga pomilujem, okrene se i digne noge u zrak jer zna da mu izražavam ljubav.

Bilo mi je potrebno puno sati ponavljanja; Daj šapu, leži, sjedi, donesi loptu! Ova se pasmina smatra najinteligentnijom, a koliko tek treba vremena za sve one cirkuske točke!? Sve te životinje trpe mnogo udaraca, zatvorene su i na lancima u nehumanim uvjetima. Život im se sastoji od neprekidnog ponavljanja onoga što su naučile, od izlaska i ulaska u kamione.

Siguran sam da je ljepše gledati životinje u njihovom prirodnom okolišu ili umjesto da platimo karte za cirkusku točku, sami nabavimo kućnog ljubimca, uživamo s njim u skakanju, igranju s loptom, trčanju... pružimo mu topli dom. Moj me Ringo naučio gledati u oči. Makar ne govori, znam da me razumije i da je vrijedan svakog zagrljaja.

Svako živo biće na ovoj planeti zaslužuje biti slobodno, prije svega. U cirkusima nek nastupaju šareni i bijeli klaunovi, plesači, svirači, a životinje neka ostanu gdje im je mjesto. U prirodi.

Domagoj Posavi (iz zadaćnice 7.r.)

ERASMUS + „WAY

Prva mobilnost bila je putovanje u turski grad Kushadasi u razdoblju 25.3. – 29.3.2019. Tu mobilnost su odradili učitelji Zoran Horvatić i Natalija Dvanajščak zajedno s ravnateljicom Marijanom Cerovec. Na sastancima su partneri predstavili svoje škole i probleme vezane uz temu te su dogovoreni detalji daljnje provedbe. Svaka škola trebala je raspisati natječaj za odabir loga, a unutar škole odabirati najbolji učenički rad koji će škola predstaviti na sljedećoj mobilnosti. Partneri iz Himmet Condur Cumhuriyet Oraokulu Germencik sastavili su anketni upitnik za sve partnere. Naša škola je anketirala pete, šeste i sedme razrede, ukupno 102 učenika, a od toga je izdvojen 31 učenik kao pripadnik rizične skupine s kojom je potrebno više individualnog rada na tom problemu tijekom školske godine.

Osnovna škola Podturen uključila se u Erasmus + projekt „Way back to school“. Glavna tema ovog projekta je rano odustajanje od škole i školovanja, a cilj uočiti rizične skupine učenika i njihove probleme te raznim aktivnostima pokušati ih vratiti u školu te utjecati na ostale negativne pojave u školi, npr. izostajanje s nastave, ponavljanje razreda, neprimjereno i agresivno ponašanje, nemar, nedovoljno razvijene jezične vještine, slabu motivaciju... U ovom projektu sudjelovalo je 5 država partnera (Turska, Hrvatska, Španjolska, Italija i Irska) s ukupno sedam različitih institucija. Svaki partner je na neki svoj način sudjelovao u provedbi projekta. Tako je npr. partner iz Španjolske ustanova koja se bavi obrazovanjem učitelja te je njihova uloga bila profesionalni razvoj učitelja. OŠ Podturen je svoj doprinos dala primjerima iz prakse, aktivnostima koje već duže vremena provodi u školi i koje su rezultirale pozitivnim utjecajem na rizične skupine učenika.

U projekt su bile uključene aktivnosti i mobilnosti za učenike i učitelje.

U Gijonu u Španjolskoj održana je druga mobilnost od 17.6. do 24.6.2019. godine. Domaćin je bio CPR GIJON-ORIENTE iz Španjolske, a sudjelovali su učitelji Ivan Vuk, Željka Podgorelec Sirc s pedagoginjom Josipom Horvat. Tijekom boravka učitelji su posjetili školu Colegio de Granda u kojoj su izmijenili iskustva i metode rada, te instituciju Secretariado Gitano koja se bavi obrazovanjem, pružanjem podrške i uključivanjem Roma u društvu, a pomaže pri zapošljavanju. Održana su različita predavanja i konferencije vezane uz metode rada, primjere dobre prakse za uspješno zadržavanje i vraćanje kritične grupe učenika u školske klupe.

Treća mobilnost održavala se u Hrvatskoj u OŠ Podturen u siječnju 2020. Tu su se održavale razne radionice, edukacije te upoznavanje s glavnim gradom Zagrebom i znamenitostima grada Čakovca. Učenici država partnera sudjelovali su na nastavi te pokazali čime se bave u slobodno vrijeme.

BACK TO SCHOOL“

U četvrtoj mobilnosti u Irskoj sudjelovali su učitelji Karlo Zadavec, Zoran Horvatić s ravnateljicom Marijanom Cerovec te naši učenici. Tijekom boravka u Irskoj upoznali su škole i načine rada s djecom.

Peta mobilnost bila je u Italiji u gradu Napulju do 29.11. do 5.12.2022. u kojoj su sudjelovali učitelji Karlo Zadavec, Milena Mikulčić, Zoran Horvatić s pedagoginjom Josipom Horvat i ravnateljicom Marijanom Cerovec. Tijekom boravka upoznali su odgojno obrazovne institucije te način njihova života u gradu i poznate kulturne znamenitosti (Pompeji, Katakombe, vulkan Vezuv).

Završna mobilnost u vidu završne konferencije bila je u Turskoj koja je i nositelj ovoga projekta.

Na putovanje u Kushadasi išli su učitelji Željka Podgorelec-Sirc, Zoran Horvatić i pedagoginja Josipa Horvat. Napravili su se zajednički zaključci i izdali tekstovi u medijima.

Klara Mikulčić, 8.a

POS LJEDICE COVID KRIZE NA TJELESNO ZDRAVLJE DJECE - komentar

Svaki učitelj sanja kako će svoje znanje i aspiracije uključiti u lokalnu zajednicu, i baš kad pomisli da se to dvoje nekako pomirilo, desi se covid kriza. Za to se nitko nije mogao na vrijeme pripremiti. I koliko god je za mene kao učiteljicu TZK bilo problematično, gotovo nemoguće funkcionirati, iz svega toga rodilo se i ponešto dobro.

Upoznali smo roditelje, djedove i bake, ostalu rodbinu, pa i kućne ljubimce koji su s nama vježbali. Otvarali su učenici i nama nove obzore sa svojim jedinstvenim aktivnostima koje inače nisu bile obuhvaćene nastavom TZK-e (jahanje konja, boks, body building,). Bilo je učenika koji su savjesno odrađivali zadatke pripremane s puno truda, ali i onih kojima je sve to bilo smiješno i potpuno nepotrebno. Takvima je povratak u školu bio traumatičan, često popraćen povećanim potkožnim masnim tkivom, visokim tlakom i oslabljenim motoričkim i funkcionalnim sposobnostima. Postalo

je jasno da tjelesna neaktivnost loše utječe na tjelesni fitness, a još jednom je potvrđena velika korelacija tjelesne aktivnosti i zdravstvenog statusa.

Učenici su postali svjesni svojih mogućnosti i potreba te kako neaktivnost loše utječe ne samo na fizičke nego i mentalne sposobnosti. Zbog toga sam na nastavnim satima inzistirala na video pozivima i uključenim kamerama kako bismo barem malo vremena proveli vježbajući, te ih upućivala na različite online sadržaje koje mogu provoditi kod kuće. Ukoliko su bili zainteresirani za takve mogućnosti, povratak u školu je bio još samo jedan korak dalje u upoznavanju dodatnih sadržaja koje je moguće integrirati u redovnu nastavu.

Usprkos nekim pozitivnim aspektima, potvrdilo se da nema prave alternative nastavi uživo i svi se nadamo da se ovakva situacija nikad više neće ponoviti.

Željka Podgorelec-Sirc

SPORTSKA NATJECANJA I PROJEKTI

Nakon dvije "sušne" godine učenici naše škole ponovo su se uključili u sportska općinska i županijska natjecanja. Veselje je bilo neopisivo, ali rezultati to nisu pratili. Usprkos tome svi smo se vraćali s natjecanja puni dojmova, novih prijateljstva i napunjene energije za sljedeće natjecanje, spremni prionuti na dodatne treninge kako bismo poboljšali svoje performanse. Natjecali smo se u krosu, atletici, judu, graničarima, nogometu...

OŠ Podturen 19.05.2022. bila je domaćin Županijskog natjecanja u atletici.

Učenice naše škole osvojile su odlično drugo mjesto, a učenici četvrto. Svi nazočni pohvalili su organizaciju i provedbu natjecanja na prekrasnim sportskim terenima.

Za školu su nastupili:

Učenice: Hana Marković, Elena Otorepec, Stela Kolar, Kaja Krznar, Renata Balog, Greta Kovačević i Klara Vrančić

Učenici: Viktor Dodlek, Josip Martinjaš, Ivan Šalja, Luka Vrančić, Marsel Antolović, Lovro Golubić i Lovro Mihalec.

Graničar, 2-4. razred.

Biti sretan, biti zdrav

Osim toga učenici su uključeni u dva projekta VRTIM ZDRAVI FILM o pravilnoj prehrani – 7. razredi i UNIVERZIJALNA SPORTSKA ŠKOLA – niži razredi. Nadamo se da ćemo uskoro smanjiti deficit i ponovo biti u vrhu svakog natjecanja.

Univerzalna sportska škola, 2-4. razred.

Nogomet, 5. i 6. razred.

SPORTSKI TALENTI

U KIMONU, JAČI, SPRETNIJI, BOLJI

Fran Hranilović je tek 5. razred, a vlasnik je brojnih odličja i medalja iz juda. S treninzima je krenuo u mlađoj kategoriji U8 kad je na mamin nagovor otišao u našoj školi gledati trening svoje starije sestre Lorene koja je već drugi put viceprvakinja Hrvatske. Brzo je savladao tehnike ovog plemenitog sporta, naučio japanske nazive za opremu, počeo nizati pobjede u susretima s drugim judašima. Osim što trenira u našoj školi, član je i Judo kluba Zrinski Čakovec. Odriče se mnogo za ovaj sport jer treba trenirati četiri puta tjedno u klubu, a natjecanja su preko vikenda i treba vremena za putovanja. Redovito se vraća s medaljom oko vrata. Fran ima veliku podršku svoje obitelji te sam kaže da mu to pomaže biti jači, spretniji i bolji.

Novinarska grupa

MARTIN ANTOLOVIĆ – IZVRSTAN MLADI GLAZBENIK

Učenik 7. b razreda Martin Antolović već je dugi niz godina izvrstan mladi glazbenik. Martin pohađa Umjetničku školu Miroslav Magdalenić i sad je peti razred, a svira glasovir. Njegov je profesor Patrik Zamuda. Dosad ima već brojne nastupe na školskim priredbama. Za vrijeme zimskog odmora nastupio je u Centru za kulturu „Rudar“, te nedavno na susretu „Mladi Padovec“ u Novom Marofu gdje su koncert održali i drugi mladi glazbeni talenti. Iako još uvijek učenik, svojim dugogodišnjim radom stječe nova znanja, usavršava koncertne klavirske vještine u što se publika svaki put iznova uvjeri.

Razrednik: Ivan Vuk

TKO JE Z GENERACIJA?

Rođeni 1996. - 2012. nisu iskusili život bez interneta. Najviše komuniciraju putem društvenih mreža, informiraniji su od prijašnjih generacija, ambiciozni, ali su manje pozorni i ranjiviji. Oni su djeca **Z generacije**.

Neupućeni će generaciju Z nazvati razmaženom, lijenom (jer satima bulje u ekrane), neodgojenom, a neki će se pozivati na dobra stara vremena kad su roditelji i učitelji zbog „čvrste ruke“ bili autoritet koji se sluša. No ovu generaciju ne možete odgajati vikom, nego razgovorom, otvoreni su prema svijetu, tolerantni prema razlikama, ali tjeskobniji i osamljeniji zbog života u digitalnom okruženju.

Generacija Z brže reagira, ima brža rješenja, a osobito vizualna. Moglo bi se reći da su inteligentniji, ali i ugroženiji. Čovjekov mozak i tijelo nisu rođeni za ono što Z generacija radi, borave satima pred ekranima, komuniciraju preko društvenih mreža, a ne licem u lice, ne kreću se. Preporuke znanstvenika da, provedu li više od dva sata ništa ne radeći uz ekrane, najmanje sat dnevno trebaju imati intenzivnu tjelesnu aktivnost, no to ne uključuje kretanje putem od škole do kuće ni skromna dva sata tjelesnog u školi. Tjelesni razvitak

je jednako bitan kao i mentalni. Emocionalni dio u odgoju najvažniji je kako bi dijete bilo sretno. U Švedskoj nema dana da djeca u školi nisu vani, u prirodi. To što je Z generaciji uskraćena tjelesna aktivnost, kontakt s prirodom i izravna komunikacija s vršnjacima loše utječe na njihov emocionalni i kognitivni razvoj. Pretilost je u porastu, djeca su depresivnija.

Oni neće ustuknuti kao nekoć pred drekom roditelja jer su drukčije odgojeni, u drukčijem svijetu. Argumentirano će se usprotiviti roditeljima, vika ne koristi, već razgovori i pregovori. Studija je pokazala drastičan pad zadovoljstva i sreće kod tinejdžera što se dovodi i u vezu s prekomjernim korištenjem pametnih telefona i društvenih mreža, već 2016. gotovo je svaki tinejdžer imao mobitel. Danas mladi imaju manje socijalnih iskustava i manje socijalne zrelosti. U mnogim stvarima digitalne generacije misle da znaju i uče služeći se digitalnim izvorima koji nisu uvijek najpouzdaniji. No, dobiti informaciju je tek početak učenja.

U drugom broju: Generacija Alfa ili iGeneration (rođeni 2013. - 2025.)

Novinarska grupa

LK "Dječak", Marko Tot, 6.a.

LK "Djevojčica", Zara Levačić, 3.b.

UNIŠTAVANJE ŠKOLSKE IMOVINE -problemski članak

LK "Lice s leptirom", Elena Otorepec, 6.a

U školi se često primjećuje neprimjerno i neodgovorno ponašanje pojedinaca. Nije to kao nekad samo lijepljenje žvaka pod klupama ili pisanje ljubavnih poruka u WC-u, već je sve preraslo u pravi vandalizam. Namjerno oštećivanje zidova, namještaja, bacanje voća kroz prozor učionice, špricanje

kečapom u zahodima samo su neki od primjera. Nažalost, svjedoci smo da krivci budu kažnjeni u rijetkim situacijama. Što dovodi do toga? Koji su motivi tih učenika? Jesu li glavni krivci roditelji, učitelji ili pak samo želja da se istakne među vršnjacima?

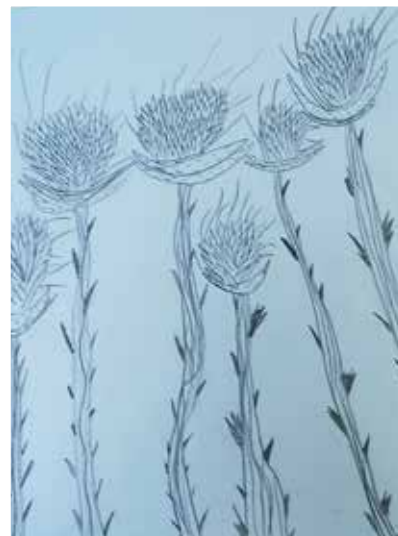
Kako bismo došli do tog odgovora, treba krenuti od mjesta gdje sve počinje. To je obiteljski dom i kućni odgoj, a u današnje vrijeme prevladava tehnika tzv. "modernog odgajatelja". Time se vode neki roditelji s motom koji glasi: „Što nisam imao ja, MORA imati moje dijete.“ To mišljenje dakako nije loše, svaki roditelj želi najbolje za svoje dijete. No, je li u redu dobivati razne stvari bez imalo truda? Tako se dijete uvjerava da ono zaslužuje sve i da može raditi što ga je volja. Nakon nekog vremena (gledajući kako mu se sve daje odmalena) postaje arogantno, misli da je sve njegovo i ne stvara naviku truda, poštivanja i zahvalnosti. Kada takvo dijete dođe u školu, stvar se pomalo mijenja. Okruženo vršnjacima mora se prilagoditi novonastaloj situaciji te stvara krug prijatelja sa sebi sličnima. Složi li se ekipa prijatelja istog/sličnog ponašanja, dolazimo u situaciju da oni "stvaraju pravila". Mислеći kako za njih školska pravila uopće ne vrijede, oni "vladaju školom"; oštećuju školsku imovinu, vrijeđaju druge, možemo reći da "označuju svoj teritorij". Kada bi zbog toga bili kažnjeni, sigurno bi se stanje promijenilo. No, to nije slučaj. Oni tim svojim djelima postaju heroji, osobe koje prkose pravilima donesenim od strane ovih "gunđala". Kako se oni sami smatraju hrabrima, zabavnima i smiješnima, proširuju krug svojih obožavatelja. Postaju zaštićeni. Odluči li netko (kada vidi da je došlo do uništenja

školske imovine) prijaviti ih, vrlo brzo se sazna tko je zviždač. Tada, suprotno očekivanju, dolazi do bullinga od strane vršnjaka, i krivaca i onih koji ih simpatiziraju".

A gdje su u svemu tome naši učitelji? Njihovo povremeno dežuranje na hodnicima ili kod odlazaka autobusa ne sprječava pojedince da izvedu neku psinu. Zakutaka i osamljenih mjesta uvijek se nađe u tako prostranoj zgradi... U većini slučajeva i učitelji i stručna služba potrudе se pronaći krivce, no kazne su male ili nikakve, eventualno krivci dobiju usmenu ili pismenu opomenu. To je primjerena kazna kada su neka manja dijela u pitanju, ali kad se oštećuju radijatori, računala, zidovi, platna za projekciju, jasno da opomena nema nikakvog efekta. Tada bi dobro došla novčana kazna. Jasno da roditelju ne bi bilo ugodno plaćati štetu koju je njegovo dijete skrivilo, ali bi efekt bio puno bolji. Spomenimo i sve djelatnike koji nisu učitelji, ali se brinu o nama; kuharice, domari, čistačice, vozači autobusa. Dolaze rano u školu kako bi sve pripremili za naš dolazak. Brinu da imamo čisti topli prostor, ukusnu i zdravu užinu, da nam bude ugodno i sigurno. A kako se oni osjećaju kad nađu uništenu klupu, jabuke pod prozorom učionice, razbacane role papira koji je iz obijesti naguran u školjku?

Naša škola nudi dosta zanimljivih sadržaja. Imamo likovnu grupu, zbor, sportske grupe, dodatnu nastavu...

Kada bi se ti koji oštećuju priključili nekoj grupi, uvidjeli bi kako su bolje proveli svoje vrijeme i možda shvatili kako oštećivanje imovine nema smisla. Naša škola se neće zatvoriti poslije završetka ove školske godine. Naša generacija će otići, ali doći će mnoge druge i škola mora biti u mogućnosti primiti i obrazovati još mnoge, mnoge generacije učenika i učenica za život.

LK "Čičak", Doris Kovačić, 3.b

Larisa Varga, 8.a

Obiteljske veze u školi

ŠKOLA – JEDNA VELIKA OBITELJ

RODBINSKI PAROVI U NAŠOJ ŠKOLI

Lijepa je izreka kako je škola jedna velika obitelj, a u našem slučaju nevjerojatan je broj učenika koji zaista imaju nekog „svog” u blizini. Normalno je imati sestru ili brata, ili imati mamu ili tatu čak svoju baku koji rade u školi, baš je zgodna tema za našu stranicu!!!

Majka i kći, kolegice u zbornici

IVANKA ANDRIŠEK,
učiteljica razredne
nastave

TONIA ANDRIŠEK,
kći, učiteljica razredne
nastave

Majke učiteljice sa svojom djecom

**MILENA
MIKULČIĆ,**
učiteljica matematike

KLARA MIKULČIĆ,
učenica 8.a

LOVRO MIKULČIĆ,
učenik 4. r.

JASNA POSAVI.
učiteljica razredne
nastave

DOMAGOJ POSAVI,
učenik 8.b

LJUBICA BLAŽON,
učiteljica razredne
nastave

JANJA BLAŽON,
učenica 8.b

KRISTINA LEVAČIĆ,
učiteljica razredne
nastave

JONA LEVAČIĆ,
učenik 5.c,

ZARA LEVAČIĆ,
učenica 3.b

DIJANA BEDI ŠELA,
učiteljica razredne
nastave

MIA ŠELA, učenica
7.b

Obiteljske veze u školi

LJILJANA OVČAR,
učiteljica razredne
nastave

JANJA OVČAR,
učenica 2. r.

MARTA TRSTENJAK,
knjižničarka

**ANDRIJA
TRSTENJAK,**
učenik 5.a

Još neke obiteljske veze...

KREŠO BALOG,
romski pomagač,

sinovi:
LEONARDO 7. b

DINO I FILIP 6.a

ALEKS 2. r.

SILVIJA ŽAGAR,
računovotkinja,

kći
TENA 5.a

GABRIJELA VARGA,
kuharica

sin
LUKA 4. r.

RUŽA VARGA,
čistačica

unuk
NIKO 2. r.

„Svojim roditeljima zahvalan sam što postojim, a svojim učiteljima što sam postao to što jesam.“

Aleksandar Veliki

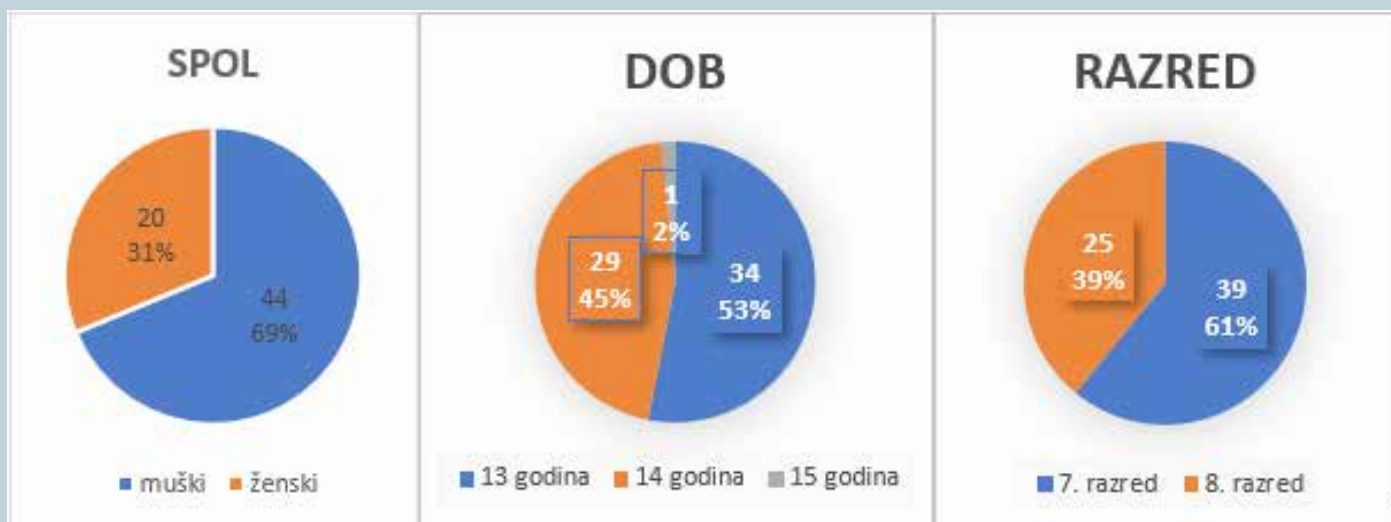
Anketa

PANDEMIJA COVID-19 I POSLJEDICE NA

Autorice: Marijana Cerovec, mag. prim.educ., Josipa Horvat, mag. educ. paed., mag.educ. soc., Osnovna škola Podturen

Temeljni cilj istraživanja je saznati utjecaj COVID-19 pandemije na odnose unutar obitelji učenika, s prijateljima te utjecaj na osjećaje učenika.

Uzorak ispitanika

U istraživanju je sudjelovalo 64 ispitanika - 44 učenika te 20 učenica. Dob sudionika je 13 godina (53,1%), 14 godina (45,3%) te jedan ispitanik/ica u dobi od 15 godina. Anketirani su učenici 7. razreda (60,9%) odnosno 8. razreda (39,1%).

Tablica 1. Povezanost spola te utjecaja COVID-19 pandemije na odnose unutar obitelji

		SPOL					
		muški		ženski		Ukupno	
		f	f%	f	f%	f	f%
Otkad je krenula pandemija COVID-19 virusa zbližio sam se sa članovima svoje obitelji.	Ne slažem se	9	20,5	2	10,0	11	17,2
	Djelomično se slažem	21	47,7	9	45,0	30	46,9
	Slažem se	14	31,8	9	45,0	23	35,9
Otkad je krenula pandemija COVID-19 moja obitelj provodi više vremena zajedno - organizirane zajedničke aktivnosti, igranja društvenih igara i slično.	Ne slažem se	11	25,0	6	30,0	17	26,6
	Djelomično se slažem	22	50,0	10	50,0	32	50,0
	Slažem se	11	25,0	4	20,0	15	23,4
Odnosi u obitelji promijenili su se na bolje otkad je krenula pandemija COVID-19 virusa.	Ne slažem se	9	20,5	7	35,0	16	25,0
	Djelomično se slažem	23	52,3	7	35,0	30	46,9
	Slažem se	12	27,3	6	30,0	18	28,1

Anketa

SOCIO-EMOCIONALNI RAZVOJ POJEDINCA

Pandemija COVID-19 virusa negativno utječe na odnose u našoj obitelji.	Ne slažem se	30	71,4	16	80,0	46	74,2
	Djelomično se slažem	8	19,0	2	10,0	10	16,1
	Slažem se	4	9,5	2	10,0	6	9,7
Tijekom pandemije COVID-19 imao sam podršku roditelja/uže obitelji.	Ne slažem se	6	14,3	3	15,0	9	14,5
	Djelomično se slažem	8	19,0	2	10,0	10	16,1
	Slažem se	28	66,7	15	75,0	43	69,4
Osjećam zabrinutost zbog utjecaja COVID-19 virusa na ekonomsko stanje moje obitelji (netko iz obitelji je ostao bez posla, manja primanja roditelja i slično).	Ne slažem se	27	61,4	15	75,0	42	65,6
	Djelomično se slažem	8	18,2	2	10,0	10	15,6
	Slažem se	9	20,5	3	15,0	12	18,8
U mojoj obitelji osjeća se loše raspoloženje i stres od kad je počela pandemija.	Ne slažem se	22	50,0	10	50,0	32	50,0
	Djelomično se slažem	12	27,3	7	35,0	19	29,7
	Slažem se	10	22,7	3	15,0	13	20,3

Učenici se djelomično slažu (46,9%) ili slažu (35,9%) da su se zblížili s članovima svoje obitelji otkad je krenula COVID-19 pandemija. Učenici ne smatraju (74,2%) da je COVID-19 pandemija negativno utjecala na odnose u obitelji, ali se slažu (69,4%) da su tijekom COVID-19 pandemije imali podršku roditelja/uže obitelji. Većina učenika (65,6%) ne osjeća negativne posljedice COVID-19 situacije na ekonomske stanje u obitelji te se polovica ispitanika ne slaže s tvrdnjom da se u obitelji osjeća loše raspoloženje ili stres zbog pandemije. Rezultati vezani uz odnose u obitelji su uglavnom pozitivni te možemo zaključiti da pandemija COVID-19 nije loše utjecala na odnose unutar obitelji, već suprotno – učenici osjećaju veću povezanost s članovima uže obitelji.

Tablica 2: Povezanost spola te utjecaja COVID-19 pandemije na odnose s prijateljima

		SPOL					
		muški		ženski		Ukupno	
		f	f %	f	f %	f	f %
Pandemija COVID-19 negativno je utjecala na moj odnos s prijateljima.	Ne slažem se	29	65,9	15	75,0	44	68,8
	Djelomično se slažem	10	22,7	3	15,0	13	20,3
	Slažem se	5	11,4	2	10,0	7	10,9
Zbog pandemije COVID-19 manje se susrećem i družim uživo s prijateljima.	Ne slažem se	15	34,1	6	30,0	21	32,8
	Djelomično se slažem	14	31,8	7	35,0	21	32,8
	Slažem se	15	34,1	7	35,0	22	34,4

Anketa

Zbog pandemije COVID-19 više vremena provodim na društvenim mrežama te na taj način komuniciram s prijateljima.	Ne slažem se	4	9,1	3	15,0	7	10,9
	Djelomično se slažem	13	29,5	5	25,0	18	28,1
	Slažem se	27	61,4	12	60,0	39	60,9
Prijatelji mi pomažu oko školskih obaveza.	Ne slažem se	10	22,7	3	15,0	13	20,3
	Djelomično se slažem	29	65,9	12	60,0	41	64,1
	Slažem se	5	11,4	5	25,0	10	15,6
Tijekom pandemije zbližio sam se online putem s novim prijateljima.	Ne slažem se	15	34,1	6	30,0	21	32,8
	Djelomično se slažem	15	34,1	6	30,0	21	32,8
	Slažem se	14	31,8	8	40,0	22	34,4
Prijatelji i ja manje pričamo o problemima koji nas muče.	Ne slažem se	18	40,9	5	25,0	23	35,9
	Djelomično se slažem	14	31,8	9	45,0	23	35,9
	Slažem se	12	27,3	6	35,0	18	28,1

Većina učenika ne slaže se (68,8%) da je pandemija COVID-19 negativno utjecala na odnos s prijateljima, ali njih 34,4 % tvrdi da se ipak manje susreće i druži s prijateljima uživo. 60,9% ispitanika provodi više vremena na društvenim mrežama te na taj način komunicira s prijateljima otkad je krenula pandemija. Zanimljivo je da se njih 20,3 % ne slaže odnosno njih 64,1% djelomično slaže s tvrdnjom da mu prijatelji pomažu oko školskih obaveza. 34,4 % ispitanika zbližilo se online putem s novim prijateljima za vrijeme pandemije.

Tablica 3: Povezanost spola te utjecaja COVID-19 pandemije na osjećaje pojedinaca

		SPOL					
		muški		ženski		Ukupno	
		f	f%	f	f%	f	f%
Bojim se zaraze COVID-19 virusom.	Ne slažem se	26	59,1	12	60,0	38	59,4
	Djelomično se slažem	11	25,0	6	30,0	17	26,6
	Slažem se	7	15,9	2	10,0	9	14,1
Bojim se zaraze članova svoje obitelji COVID-19 virusom.	Ne slažem se	5	11,4	3	15,0	8	12,5
	Djelomično se slažem	16	36,4	9	45,0	25	39,1
	Slažem se	23	52,3	8	40,0	31	48,4
Bojim se smrti u obitelji zbog COVID-19 virusa.	Ne slažem se	6	13,6	2	10,5	8	12,5
	Djelomično se slažem	6	13,6	1	5,0	7	10,9
	Slažem se	32	72,7	17	85,0	49	76,6
Ne osjećam se sigurno i mirno.	Ne slažem se	21	48,8	8	40,0	29	56,0
	Djelomično se slažem	17	39,5	8	40,0	25	39,7
	Slažem se	5	11,6	4	20,0	9	14,3

Anketa

Ne mogu spavati zbog situacije s pandemijom.	Ne slažem se	42	95,5	18	90,0	60	93,8
	Djelomično se slažem	2	4,5	2	10,0	4	6,3
	Slažem se	0	0	0	0	0	0
Svakodnevne informacije o COVID-19 virusu loše utječu na moje osjećaje.	Ne slažem se	34	77,3	14	75,0	48	75,0
	Djelomično se slažem	10	22,7	4	21,9	14	21,9
	Slažem se	0	0	2	3,1	2	3,1
Pandemija COVID-19 virusom negativno je utjecala na moj školski uspjeh.	Ne slažem se	13	29,5	6	30,0	19	29,7
	Djelomično se slažem	19	43,2	5	25,0	24	37,5
	Slažem se	12	27,3	9	45,0	21	32,8
Općenito sam manje sretan kvalitetom života nego sam bio prije pandemije.	Ne slažem se	14	31,8	7	35,0	21	32,8
	Djelomično se slažem	15	34,1	5	25,0	20	31,3
	Slažem se	15	34,1	8	40,0	23	35,9
U svakodnevnim situacijama osjećam više stresa i negativnog raspoloženja nego sam osjećao/la prije pandemije.	Ne slažem se	20	45,5	6	30,0	26	40,6
	Djelomično se slažem	12	27,3	5	25,0	17	26,6
	Slažem se	12	27,3	9	45,0	21	32,8

Većina učenika ne boji se zaraze COVID-19 virusom (59,4%), ali se uglavnom boje zaraze nekih od članova svoje obitelji. Vrlo je visok postotak (76,6%) učenika koji se boje smrti u obitelji zbog COVID-19 virusa. Pandemija COVID-19 ne utječe negativno na učenike u mjeri da ne bi mogli spavati zbog toga (njih čak 93,8% ne slaže se s tvrdnjom „Ne mogu spavati zbog situacije s pandemijom.“, te na njih 75% ne utječu loše ni svakodnevne negativne informacije vezane uz pandemiju. Međutim, 37,5% učenika djelomično se slaže odnosno 32,8 učenika se slaže da je pandemija negativno utjecala na njihov školski uspjeh. 35,9% učenika općenito je manje sretno načinom života za vrijeme pandemije. U svakodnevnim situacijama 40,6 ispitanika ne osjeća više stresa, dok njih 32,8 % ipak osjeća više stresa i negativnog raspoloženja u svakodnevnim situacijama, nego su osjećali prije pandemije.

ZAKLJUČAK:

Posljednje dvije godine neprestano slušamo o COVID-19 pandemiji te su se život i životne navike promijenile odraslima i djeci iz temelja. Učenicima je zasigurno najveća promjena bila prelazak na on line nastavu. Time su izgubili neposredni kontakt s prijateljima, zabranjena su bila druženja i okupljanja, sportske aktivnosti i slično te su većinu vremena provodili s obiteljima. Zbog toga smatramo da je obitelj imala najveći učinak na osjećaje učenika tijekom COVID-19 pandemije. Naši učenici dolaze s ruralnog područja za koje je karakterističan život u proširenim obiteljima –s bakama i djedovima. Činjenica je da su upravo oni najugroženija skupina te je zasigurno postojao strah za svoje najbliže. Međutim, rezultati našeg istraživanja pokazuju da COVID-19 pandemija nije negativno utjecala na odnose unutar obitelji, već upravo suprotno - učenici ne smatraju (74,2%) da je COVID-19 pandemija negativno utjecala na odnose u obitelji, ali se slažu (69,4%) da su tijekom COVID-19 pandemije imali podršku roditelja/uže obitelji. Zasigurno ovim rezultatima možemo prepisati činjenicu da je obitelj još uvijek najvažniji čimbenik osjećaja sigurnosti i ponašanja u kriznim razdobljima. Obrasci ponašanja u obitelji u ovakvim situacijama preslikavaju se i utječu na djecu, a upravo život u proširenoj obitelji pruža osjećaj sigurnosti, neusamljenosti i slično, što tada posljedično utječe i na mentalno zdravlje pojedinaca, ali i odnose s drugim čimbenicima razvoja (prijatelji), što dokazuju i naši pozitivni rezultati u svim segmentima istraživanja (obitelj, prijatelji, osjećaji).

Naši uspjesi

REZULTATI NATJECANJA

LK "Moj biciklin", Leon Palir, 1.r, PŠ Sivica.

DRŽAVNO NATJECANJE

RB	NATJECANJE	OSVOJENO MJESTO	UČENICI	MENTOR
1.	LIDRANO – literarno stvaralaštvo	Izložen rad na državnom natjecanju	Domagoj Posavi, 8.b	Jasna Posavi
2.	MLADI TEHNIČARI - Obrada materijala	4. mjesto	Režonja Gabrijel, 7.a	Hrvoje Subotić
3.	ČITANJEM DO ZVIJEZDA	11. mjesto	Emily Božić, 7.b Klara Mikulčić, 8.a Janja Blažon, 8.b	Marta Trstenjak

ŽUPANIJSKO NATJECANJE

RB	NATJECANJE	OSVOJENO MJESTO	UČENICI	MENTOR
1.	POVIJEST - ŽUPANIJSKO	16.mjesto 8.mjesto 12.mjesto	Nino Jambrošić, 7.b Larisa Varga, 8.a Andrej Bedeničić, 8.b	Ivan Vuk
2.	GEOGRAFIJA - ŽUPANIJSKO	20. mjesto	Elena Otorepec, 6.a	Lea Valkaj
3.	MATEMATIKA - ŽUPANIJSKO	2. mjesto	Leo Dragović, 7.b	Milena Mikulčić
4.	MLADI TEHNIČARI- Graditeljstvo	7. mjesto	Bobičanec Noa, 6.a	Hrvoje Subotić
5.	MLADI TEHNIČARI – Obrada materijala	1. mjesto 3. mjesto	Režonja Gabrijel, 7.a Šimatić Ines, 7.b	Hrvoje Subotić
6.	SIGURNO U PROMETU - ŽUPANIJSKO	8. mjesto 12. mjesto 7. mjesto 8. mjesto	Tara Francki, 6.a Ema Horvat, 5.b Danijel Režonja, 5.b Fran Hranilović, 5.c	Hrvoje Subotić
7.	FIZIKA	15. mjesto	Andrej Bedeničić, 8.b	Hrvoje Subotić
7.	ČITANJEM DO ZVIJEZDA	2. mjesto	Emily Božić, 7.b Klara Mikulčić, 8.a Janja Blažon, 8.b	Marta Trstenjak
8.	LIDRANO - literarni	Rad učenika Domagoja Posavija predložen je za Državnu smotru	Domagoj Posavi, 8.b Iva Jalušić, 4.S	Jasna Posavi

Naši uspjesi

OSTALA NATJECANJA

1.	HYPPO OLIMPIJADA IZ ENGLESKOG JEZIKA	Plasman na državno finale	Carlos Bedić, 2.a Jona Levačić, 5.c Noa Bobičanec, 6.a Josipa Međimurec, 8.b	Natalija Dvanajščak Zoran Horvatić
2.	LIKOVNI NATJEČAJ „BODI UMETNIK“	Izloženi radovi u Galeriji likovnih umjetnosti u Slovenj Gradcu (500 najboljih radova bilo je izloženo od 4260 pristiglih radova)	Erik Kolar 2. razred Tena Vugrinec, 4. razred	Sanja Seitl
3.	LIKOVNI NATJEČAJ „STVARAONICA POD TEMOM SVETI NIKOLA I BOŽIĆ“	Nagrađeni rad	Ida Trstenjak, 1.S	Dijana Bedi-šela
4.	LIKOVNI NATJEČAJ „STVARAONICA POD TEMOM PROLJEĆE JE I DOLAZI USKRS“	Nagrađeni rad	Izabela Poljaković, 1.S	Dijana Bedi-šela
5.	KLOKAN BEZ GRANICA	Ostvareni rezultati među 10% najboljih u državi	Janja Ovčar, 2. razred Viktor Mikac, 3.a Leo Dragović, 7.b	Vesna Zdravec Kristina Levačić Milena Mikulčić

NAPREDOVANJA UČITELJA

Kvalitetni odgojno obrazovni rad podrazumijeva profesionalni, kompetentni i uspješni timski rad cijelog radnog kolektiva škole i svaki kotačić u sustavu doprinosi dobroj realizaciji školskih procesa.

Međutim, odlične rezultate u radu s djecom ostvaruju učitelji, stručni suradnici i ravnatelji kojima je cilj podići kvalitetu nastave na višu razinu. Njihov napredak se valorizira kroz napredovanje u struci. Tako je ove školske godine napredovalo troje zaposlenika u viši stupanj zvanja i to su: **Ivan Vuk, učitelj mentor, Željka Podgorelec Sirc, učitelj izvrsni savjetnik i Marijana Cerovec, ravnatelj savjetnik.** Svojim angažmanom dokazali su razvijene profesionalne kompetencije, redovito stručno usavršavanje, sklonost timskom radu, rad na projektima i uspješno unapređenje rada škole.

Vepar na putu

-Ena Šafarić
6.b

KRAJ.